

Het koninkrijk van God

In welke kerk je ook komt, evangelisch of niet, je hoort de mensen vaak spreken over het Koninkrijk van God.

Dat is mooi, ja toch?

Jezus zelf sprak veel over het Koninkrijk van God, dus waarom zouden wij dat ook niet doen? Het is zelfs zo, dat Jezus de mensen vertelde dat Hij speciaal daarom naar deze aarde is gekomen.

43 Maar Hij sprak tot hen: Ook aan de andere steden moet Ik het evangelie van het Koninkrijk Gods verkondigen, want daartoe ben Ik uitgezonden. (Lucas 4:43, NBG).

Later zegt Jezus, dat dit evangelie van het Koninkrijk, gepredikt zal worden tot het eind van de tijden.

13 Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

14 En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn. (Mattheüs 24:13-14, NBG).

Wanneer is dat, het einde? Vergelijk het volgende vers eens:

22 En gij zult door allen gehaat worden om mijns naams wil; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden.

23 Wanneer men u vervolgt in deze stad, vlucht naar de andere; want voorwaar, Ik zeg u, gij zult niet alle steden van Israël zijn rondgekomen, voordat de Zoon des mensen komt.

(Mattheüs 10:22-23, NBG).

We hebben een verantwoordelijkheid dat evangelie van het Koninkrijk van God tot het einde, totdat Jezus terug komt, te prediken. Dat is belangrijk genoeg om eens uit te zoeken wat we precies moeten vertellen aan de mensen. Ik kan een goed boek aanbevelen, het legt alles uit wat we moeten weten over het Koninkrijk van God: de Bijbel!

Buiten het feit om, dat het belangrijk is te weten waar we het over hebben, moedigt Jezus ons aan het Koninkrijk van God te zoeken voor we ook maar iets anders doen.

33 Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden. (Mattheüs 6:33, NBG).

Ik wil benadrukken dat het niet alleen maar kennis is die we zoeken. Veel mensen lezen boeken en doen bijbelstudies om antwoorden te vinden hoe ze moeten leven. Deze bijbelstudie is niet in de eerste plaats bedoeld om te dienen als een gids voor elke dag. Natuurlijk zijn die dingen belangrijk, maar belangrijker is om Jezus, om God beter te leren kennen. Ik wil weten wat Hij denkt. Wat zijn plannen zijn, niet alleen voor mij, maar voor de wereld, voor alle mensen.

Als we zo Zijn Woord, Zijn Liefdesbrieven aan ons, bestuderen, groeien we dichterbij Hem toe. Mijn liefde voor Hem groeit.

Mijn relatie met mijn Vader wordt dieper omdat ik zijn diepe gedachten beter leer begrijpen. Ik hoop dat jouw relatie met God groeit en dat je niet alleen maar kennis verzamelt als we bezig zijn met deze bijbelstudie.

Jezus legt maar een paar gelijkenissen uit. Niets in de bijbel gebeurt zomaar, dit dus ook niet.

Jezus vertelt veel in gelijkenissen. De discipelen vroegen Hem waarom Hij zo sprak.

10 En de discipelen kwamen en zeiden tot Hem: Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?

11 Hij antwoordde hun en zeide: Omdat het u gegeven is de

geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is dat niet gegeven. 12 Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, ook wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. 13 Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen of begrijpen.

(Mattheüs 13:10-13, NBG).

De discipelen was het dus gegeven om de geheimenissen van het Koninkrijk van God te kennen. Maar hun vragen lieten zien, dat zij het niet wisten. Ze begrepen niet wat Jezus vertelde. Niet op dat moment. Na Jezus' lijden en opstanding heeft Hij hen veertig dagen dingen uitgelegd van het Koninkrijk van God en zelfs toen begrepen ze het niet allemaal. Ze vroegen: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël? (Handelingen 1:3, 6). Ik ben blij dat zij het niet helemaal begrepen, daarom legt Jezus een paar gelijkenissen uit. Zo kunnen wij dit heel belangrijke onderwerp leren begrijpen.

Jezus legt maar een paar gelijkenissen uit. Niets in de bijbel gebeurt zomaar, dit dus ook niet. Deze paar gelijkenissen bevatten sleutels om ons alles te laten begrijpen.

De Joden die de gelijkenissen niet begrepen, deden dat omdat hun hart 'vet' was geworden.

15 want het hart van dit volk is vet geworden, en hun oren zijn hardhorend geworden, en hun ogen hebben zij toegesloten, opdat zij niet zien met hun ogen, en met hun oren niet horen, en met hun hart niet verstaan en zich bekeren, en Ik hen zou genezen. (Mattheüs 13:15, NBG).

Als wij dus de gelijkenissen willen begrijpen, de diepere gedachten van Gods boodschap naar ons over Zijn Koninkrijk, moeten we ons richten op Jezus. Met een open hart kunnen we Gods diepe gevoelens en gedachten leren begrijpen.

Laten we beginnen met de eerste gelijkenis.

De gelijkenis van het goede zaad en het onkruid.

Dit is een erg goede gelijkenis om mee te beginnen.

Waarom? Omdat Jezus Zelf uitlegt wat Hij ermee wil zeggen.

Dus, een makkie..., of niet soms?

Laten we eens zien.

24 Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker.

25 Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging weg.

26 Toen het graan opkwam en vrucht zette, toen kwam ook het onkruid te voorschijn.

27 Daarna kwamen de slaven van de eigenaar en zeiden tot hem: Heer, hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Hoe komt hij dan aan onkruid?

28 Hij zeide tot hen: Dat heeft een vijandig mens gedaan.

29 De slaven zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij het bijeenhalen? Hij zeide: Neen, want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken.

30 Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.

(Mattheüs 13:24-30, NBG).

36 Toen liet Hij de scharen gaan en ging naar huis. En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk.

37 Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen;

38 de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk;

39 het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen.

40 Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld.

41 De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven,

42 en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.

43 Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders. Wie oren heeft, die hore!

(Mattheüs 13:36-43, NBG).

Het is nu dus duidelijk. Of niet?

Laten we de teksten nog eens nalopen.

Degene die het goede zaad zaait is de Zoon des mensen.

Voor de meesten van ons is het duidelijk dat 'de Zoon des Mensen' Jezus is. Dit kan door bijbelverzen worden bevestigd. Zoek ze maar eens op: Mattheus 9:6, 12:40, 16:13-15, 20:18, 26:2 en ten slotte voor nu Lucas 22:47-48.

Goed, we weten dat Jezus de zaaier is. De akker is de wereld en het goede zaad staat voor de zonen van het Koninkrijk. Makkelijk hè, of niet soms? Wie zijn deze zonen van het Koninkrijk? Als je goed gelezen hebt, zal je antwoorden: dat zijn de rechtvaardigen. (vers 43). Nu weten we dat de rechtvaardigen de zonen van het Koninkrijk zijn. Maar wie zijn die rechtvaardigen? Meestal krijg ik het antwoord: Dat zijn wij. Niet omdat wij zo goed zijn, maar door het bloed van het Lam. Dan is er weer een volgende vraag: Was het voor de discipelen mogelijk om dat op dat moment te zien? Zij begrepen toen nog niets over 'het bloed van het Lam'. Je ziet dat niet alles zo eenvoudig ligt. We laten dit punt even rusten voor het moment...

Vers 25 en de uitleg in de verzen 38-39. Dat is iets! De duivel heeft zijn eigen kinderen en hij zaait ze midden tussen de zonen van het Koninkrijk. Ik heb me laten vertellen dat het onkruid aanvankelijk erg moeilijk te onderscheiden is van het koren. Je moet een specialist zijn om het verschil te kunnen zien.

Het koren, het goede zaad, groeit, maar het onkruid ook. Nu zien we een erg interessant deel. De slaven van de eigenaar herkennen het onkruid en willen het uittrekken. De eigenaar (Jezus) wil dat niet. Wat zegt Hij? "Neen", zegt Hij, "want bij het bijeenhalen van het onkruid zoudt gij tevens het koren kunnen uittrekken."

Waarom zegt Jezus niet tegen de engelen, want zij die slaven, laat het onkruid groeien misschien wordt het wel koren?

Is dat niet bijzonder? De slaven kunnen het onkruid herkennen, maar zijn niet gespecialiseerd genoeg om het onkruid er uit te trekken zonder de kans te lopen dat het goede koren ook wordt uitgetrokken.

30 Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En in de oogsttijd zal ik tot de maaiers zeggen: Haalt eerst het onkruid bijeen en bindt het in bossen om het te verbranden, maar brengt het koren bijeen in mijn schuur.

(Mattheüs 13:30, NBG).

Als je hierover doordenkt komen er vragen naar boven.

Waarom zegt Jezus niet tegen de engelen, want zij zijn die slaven, laat het onkruid groeien misschien wordt het wel koren?

Uiteindelijk is het toch zo, dat het koren, de kinderen van het Koninkrijk, uit moeten gaan en iedereen het evangelie moeten verkondigen? Aan wie anders dan aan het onkruid? Dat is toch wat je verwacht? Waarom spreken we anders over bekering? In deze gelijkenis is dat uitgesloten. Het onkruid blijft onkruid en zal nooit koren worden.

Waarom spreekt deze gelijkenis niet over bekering? (Open vraag).

Het koren zal bijeengebracht en in de hemelse schuur gebracht worden. (vers 43)

Soms is het goed als je een antwoord zoekt, om van je onderwerp een stelling te maken. Vanuit deze stelling kan je bewijzen of iets wat je denkt goed of fout is.

In de gelijkenis is het niet gezegd, dat wij, christenen, de zonen van het Koninkrijk zijn. We veronderstellen dat dit juist is. Het kan waar zijn, maar het kan ook niet waar zijn.

Veronderstel dat wij de kinderen van het Koninkrijk zijn. In dat geval moet het vanuit de bijbel te bewijzen zijn. We moeten bijbelgedeelten vinden die spreken over dezelfde gebeurtenissen. Waar kunnen we verzen vinden over het bijeen brengen van het koren of iets wat er op lijkt, bijvoorbeeld de bijeenvergadering, de opname, de wegrukking van de heiligen?

In de brief aan de Thessalonicenzen staat daar wat over.

15 Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, 16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. 18 Vermaant elkander dus met deze woorden.

(1 Thessalonica 4:15-18, NBG).

Eerst zullen de gestorvenen in Christus opstaan! De rest van de gelovigen, die op dat moment nog op aarde leven, zullen veranderd worden en opgenomen de lucht in en op hetzelfde moment zullen wij allen, opgestane gelovigen en de dan nog levende gelovigen, de Heer ontmoeten in de lucht.

Er zijn nog een paar schriftgedeelten die het hier over hebben. We zullen die lezen.

51 Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.

53 Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.

54 En zodra dit vergankelijke onvergankelijkheid aangedaan heeft, en dit sterfelijke onsterfelijke aangedaan heeft, zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzvolgen in de overwinning.

(1 Korinthiërs 15:51-54, NBG).

40 Dan zullen er twee in het veld zijn, een zal aangenomen worden en een achtergelaten worden; 41 twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, een zal aangenomen worden, en een achtergelaten worden.

(Mattheüs 24:40-41, NBG).

We zien dus dat de gelovigen weggehaald worden uit de wereld terwijl de ongelovigen achterblijven.

Terug naar de gelijkenis.

Jezus vertelt de mensen: de slaven zullen eerst het onkruid bijeenhalen en nadat het onkruid in bossen is gebonden om het te verbranden zal het koren bijeen worden gehaald en in de hemelse schuur worden gebracht.

Is dat niet vreemd? Dit klopt toch niet!

Wat klopt niet, wat lijkt niet goed te zijn?

Is het mogelijk dat het bijeenbrengen van de gelovigen, de christenen, niet hetzelfde is als de oogst?

Wat is die oogst dan en wanneer zal die plaats vinden?

Jezus legt uit: de oogst is de voleinding der wereld. (vers 39).

Wanneer is het de voleinding der wereld? Is dat als de gelovigen de Heer tegemoet gaan in de lucht? En wat zal er gebeuren na die enorme gebeurtenis?

Het boek Openbaring spreekt daar over.

Niet alles wat in Openbaring is geschreven is makkelijk te begrijpen, maar ik denk dat je hoofdstuk 20 en 21 in principe goed kunt begrijpen.

Niet alles wat in Openbaring is geschreven is makkelijk te begrijpen, maar ik denk dat je hoofdstuk 20 en 21 in principe kunt begrijpen.

We zullen die nu lezen.

1 En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand;

2 en hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en hij bond hem duizend jaren,

3 en hij wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten.

4 En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang.

5 De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren. Dit is de eerste opstanding.

6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren.

7 En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, 8 en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. 9 En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, 10 en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse

profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.

11 En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop

gezet was, voor wiens aangezicht de aarde en de hemel vluchtten, en geen plaats werd voor hen gevonden. 12 En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.

13 En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken.

14 En de dood en het dodenrijk werden in de poel des vuurs geworpen. Dat is de tweede dood: de poel des vuurs. 15 En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs. (Openbaring 20:1-15, NBG).

1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

2 En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. 3 En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij

zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, 4 en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

5 En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.

6 En Hij sprak tot mij: Zij zijn geschied. Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde. Ik zal de dorstige geven uit de bron van het water des levens, om niet.

7 Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. 8 Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereers, de tovenaars, de afgodendienaars, en alle leugenaars; hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood.

(Openbaring 21:1-8, NBG).

Wat een verhaal. Dit is niet een klein onderwerp, dit is iets erg groots. De

eerste hemel en aarde, waar we nu leven, zullen verdwijnen. Een nieuwe aarde zal worden geschapen. En God zal temidden van zijn volk leven.

Maar voordat alles zo is zullen er nog heel wat problemen komen, grote problemen. De grote verdrukking bijvoorbeeld. Heel veel mensen, die niet het beest willen aanbidden, zullen worden gedood. Zoals we net gelezen hebben, zullen zij weer levend worden in de eerste opstanding en samen met Christus regeren, duizend jaar lang. Wow!

We lezen over de eerste opstanding, dus moet er minstens nog een tweede opstanding zijn.

Die opstanding zal er zijn aan het eind van die duizend jaar zoals we gelezen hebben.

Dit deel van openbaring 20 vertelt ons iets over het laatste oordeel. Al die mensen die dan opgewekt worden, zullen worden be- en geoordeeld op grond van hun werken. Het staat allemaal in de boeken.

Hoe worden wij, gelovigen, geoordeeld? Is dat op grond van wij gedaan hebben?

We lezen over de eerste opstanding, dus moet er minstens nog een tweede opstanding zijn.

Ik ben blij te weten, dat dit niet het geval is. Er zijn meerdere teksten die dit uitleggen. Ik kies er een paar uit Romeinen 5.

8 God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is. 9 Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn.

(Romeinen 5:8-9, NBG).

Wij zijn gerechtvaardigd en gered van Gods wraak door het bloed van Jezus.

Dankzij het bloed van Jezus zullen wij niet geoordeeld worden bij het laatste oordeel maar zullen wij deelhebben aan de eerste opstanding. Na die eerste opstanding komt een periode van duizend jaar vrede. Jezus zal op Zijn troon zitten in Jeruzalem en samen met alle heiligen zal Hij deze wereld regeren.

(Denk eens hier aan: Duizend jaar is voor God als één dag. Na 6000 jaar van werken -zes dagen- komt de sabbat! De rustdag, de dag van vrede.)

Laten we terug gaan naar de gelijkenis, maar houd je vinger bij Openbaring 21.

Jezus legt uit: 40 Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld.

41 De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, 42 en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars.

(Mattheüs 13:40-42, NBG).

We hebben iets dergelijks in Openbaring 21 gelezen.

8 Maar de lafhartigen, de ongelovigen, de verfoeilijken, de moordenaars, de hoereerders, de tovenaars, de afgodendienaars, en alle leugenaars; hun deel is in de poel, die brandt van vuur en zwavel: dit is de tweede dood.

(Openbaring 21:8, NBG).

In de gelijkenis legt Jezus uit, dat eerst het onkruid verzameld zal worden en dat Hij daarna het goede koren in zijn schuur zal brengen. Dit alles zal gebeuren aan het einde van de tijden.

Ik wil je de vraag opnieuw stellen: Wie zijn de kinderen van het Koninkrijk?

Is het juist en makkelijk om te zeggen: dat zijn wij, de gelovigen?

Ik denk dat die stelling niet juist blijkt.

Wij -gelovigen- zullen niet verzameld worden bij het einde der tijden, maar duizend jaar eerder, bij de eerste opstanding.

Wie zijn dan de kinderen van het Koninkrijk?

We kunnen een antwoord vinden in de bijbel, maar voordat we dat antwoord vinden moeten we eerst nog wat meer graven in het Woord. Laten we daarom eerst nog een paar andere gelijkenissen bestuderen.

De stelling.

We hebben een stelling gemaakt van de gedachte dat wij -christenen- in de gelijkenis van het onkruid in de akker, de kinderen van het koninkrijk zijn. Zo hebben de meesten van ons dat altijd geleerd, dus waarom niet?

We hebben gezien, dat de kinderen van het Koninkrijk bijeengezameld zullen worden vlak voordat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde geschapen zullen worden. Bovendien hebben we gezien, dat het onkruid eerst wordt bijeengezameld. Dit is duidelijk niet hetzelfde als de opstanding uit de doden van de gestorven gelovigen en de verandering van die gelovigen die dan nog leven. Als dit gebeurt zullen de 'anderen' worden achtergelaten.

Ik denk dat het inmiddels duidelijk is, dat de kinderen van het Koninkrijk, die duizend jaar later bijeen worden verzameld, niet dezelfde zijn als de gelovigen.

De stelling, dat wij -christenen- in de gelijkenis van het onkruid in de akker, de kinderen van het koninkrijk zijn, blijkt niet juist.

De vraag: Wie zijn zij? is nog niet beantwoord.

En de vraag die nu naar voren komt: Hoe moeten we onszelf dan zien? is nog niet eens gesteld. We zullen deze vragen zeker bespreken, maar eerst gaan we de dingen waar we tot nu toe mee bezig zijn geweest nog eens op een rijtje zetten.

Alles nog eens doorgenomen

We hebben het gehad over de gelijkenis van het onkruid in de akker. Mattheus 13:24-30, 36-43. Toen we deze gelijkenis goed lazen, bleek het toch niet zo eenvoudig te zijn om hem zo goed te begrijpen zoals we misschien eerst dachten. Veel vragen kwamen naar voren. Deze gelijkenis spreekt over de oogst, als de engelen komen en het onkruid eerst verzamelen en het in het vuur gooien. Daarna zullen ze de kinderen van het Koninkrijk in Gods hemelse schuur brengen.

We hebben gelezen in 1 Thessalonica 4:13-18 dat de gelovigen die gestorven zijn eerst zullen worden opgewekt en dat de dan nog levende gelovigen in een oogwenk zullen worden veranderd; allen tezamen zullen wij dan de Heer tegemoet gaan in de lucht. De andere mensen, de ongelovigen, zullen achter blijven. Dit komt niet overeen met wat we gelezen hebben in de gelijkenis.

Ook gedeelten uit het boek Openbaring maken sommige punten, die met de gelijkenis te maken hebben, duidelijk.

We zagen dat er sprake is van het volgende:

1. er zal een eerste opstanding plaatsvinden.
2. dan zal er duizend jaar vrede zijn als Jezus vanuit Jeruzalem zal regeren over deze wereld. De duivel is in die tijd gevangen genomen.
3. aan het eind van die duizend jaar zal de duivel voor een korte tijd worden losgelaten en zal de mensen verleiden om in opstand te komen tegen Jeruzalem, waar Jezus regeert.
4. het gevolg is een enorme oorlog, waarin Jezus als overwinnaar tevoorschijn zal komen.
5. dan zal er een grote witte troon zichtbaar worden.
6. Alle mensen, die niet levend zijn geworden in de eerste opstanding, zullen in de tweede opstanding worden opgewekt en zullen voor de grote witte troon staan.
7. er zullen verschillende boeken worden geopend, één van die boeken is het boek des levens. Alle mensen die voor de troon

staan zullen worden geoordeeld op grond wat er in de boeken geschreven staat.

8. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen de oude hemel en aarde vervangen.
9. Het nieuwe Jeruzalem zal uit de hemel neerdalen op de nieuwe aarde en God zal onder de mensen wonen.

Er zijn mensen die er andere theorieën op na houden over het Millennium (1000 jarig rijk), maar ik zie hier geen andere mogelijk om dit anders te zien dan letterlijk. Ik heb al die theorieën bestudeerd maar kan daar geen kant mee op. Ze kloppen gewoon niet met de rest van de bijbel.

Er staat namelijk veel meer in de bijbel over deze dingen. Hoe meer je het totaal beeld ziet van Gods plan met de wereld, met ons, hoe meer je zult begrijpen hoe dingen passen in de grote puzzel.

De oogst.

De oogst zal zijn bij de voleinding der wereld.

Wanneer is dat?

Als de engelen het onkruid, dat zonde en slechtheid voortbrengt, uit de wereld zullen bijeenverzamen.

Wat gebeurt er met dat onkruid?

Het zal in de vurige oven worden geworpen.

In Openbaring 20:13 lazen we:

'En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren'

Dat is een soort van oogst.

'En wanneer iemand niet bevonden werd geschreven te zijn in het boek des levens, werd hij geworpen in de poel des vuurs.'

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen geschapen worden. Degene die op de troon zit zegt ons:

'Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn.' Maar al die anderen, 'het onkruid' zullen terecht komen in de poel, die brandt van vuur en zwavel.

Het moet nu toch duidelijk zijn, dat de oogst er zal zijn vlak voordat deze wereld zal verdwijnen.

In de gelijkenis van het onkruid in de akker, zullen de kinderen van het Koninkrijk bijeen worden verzameld ten tijde van de oogst. We hebben al eerder gezien, dat de christenen duizend jaar eerder bijeengezameld zijn. Zij maken deel uit van de regering van Jezus in het duizendjarig vreedrijk.

Daarmee zijn we er nog niet. We weten nu wel iets, maar lang nog niet alles.

We weten nu, dat de kinderen van het Koninkrijk, zoals ze genoemd worden in de gelijkenissen, niet de christenen zijn. Want de kinderen van het Koninkrijk worden 'geoogst' bij de voleinding van de wereld, aan het einde van de duizend jaar vrede-regering. De christenen aan het begin van die duizend jaar.

'Een zal aangenomen worden en een achtergelaten worden'

(Mattheus 24:40, NBG)

Wie worden er aangenomen en wie niet?
Om daar wat meer inzicht in te krijgen gaan we nog een gelijkenis lezen.

De gelijkenis van de pachters

In de gelijkenis van het onkruid in de akker hebben we gezien, dat de christenen niet de 'kinderen van het Koninkrijk' zijn. Wie ze wel zijn is nog niet duidelijk geworden.

In de gelijkenis van de pachters wordt niet gesproken over 'de kinderen van het Koninkrijk'. Hier wordt gesproken over 'een volk, dat de vruchten opbrengt'. Worden hier wel de christenen bedoeld? Of is dat volk een ander volk dan de gemeente?

Laten we deze gelijkenis maar eens lezen.

33 *Hoort een andere gelijkenis. Er was een heer des huizes, die een wijngaard plantte, en er een heg omheen zette, en er een wijnpers in groef en een toren bouwde; en hij verhuurde die aan pachters en ging buitenslands. 34 Toen nu de tijd der vruchten naderde, zond hij zijn slaven naar die pachters om zijn vruchten in ontvangst te nemen. 35 Maar de pachters grepen zijn slaven, sloegen de ene, doodden de andere en stenigden een derde. 36 Hij zond weder andere slaven, nog meer dan eerst, en zij behandelden hen op dezelfde wijze. 37 Ten laatste zond hij zijn zoon tot hen, zeggende: Mijn zoon zullen zij ontzien.*

38 *Maar toen de pachters de zoon zagen, zeiden zij tot elkander: Dit is de erfgenaam, komt, laten wij hem doden om zijn erfenis aan ons te brengen. 39 En zij grepen hem en wierpen hem buiten de wijngaard en doodden hem. 40 Wanneer nu de heer van de wijngaard komt, wat zal hij met die pachters doen? 41 Zij zeiden tot Hem: Een kwade dood zal hij die kwaden doen sterven en de wijngaard zal hij verhuuren aan andere pachters, die hem de vruchten op tijd zullen afleveren.*

42 *Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen, die de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van de Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?*

43 *Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt. 44 En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden, en*

Hier wordt gesproken over 'een volk, dat de vruchten opbrengt'. Worden hier de christenen bedoeld?

op wie hij valt, die zal hij vermorzelen. 45 En toen de overpriesters en de Farizeeën zijn gelijkenissen hadden gehoord, begrepen zij, dat Hij hen bedoelde. (Mattheüs 21:33-45, NBG).

Het is in deze gelijkenis niet zo moeilijk om te zien wie wie is. De wijngaard was door God verhuurd aan de pachters, maar zij droegen de vruchten niet af aan de eigenaar.

God, de eigenaar van het land, zond zijn slaven om de opbrengst op te halen, maar zij werden gedood.

Zijn die slaven hier de engelen? Nee, want engelen kunnen niet gedood worden. Deze slaven waren de profeten.

Jezus zegt:

37 Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild. (Mattheüs 23:37, NBG).

Zij doodden niet alleen de profeten, maar zij doodden zelfs de grootste profeet die er ooit geleefd heeft, de Zoon van de Landeigenaar.

Tot wie sprak Jezus in deze gelijkenis? Hij sprak tot de Joden. Speciaal tegen de leidende priesters en Farizeeën, zoals ze zelf ook begrepen.

Wat was de straf voor het niet trouw zijn aan de landeigenaar? *'Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt.'* (vers 43).

In de parallel gelijkenis in Lucas 20 antwoorden zij: *Dat nooit!* (Lucas 20:16, NBG).

Zij begrepen wat Jezus hun vertelde. Zij wisten ook wat Paulus later schreef aan de Romeinen: *"immers, zij zijn Israëlieten, hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften;"* (Romeinen 9:4, NBG).

Het Koninkrijk van God was aan hen beloofd.

Maar het Koninkrijk zal van hen worden weggenomen.

Aan wie zal het Koninkrijk worden gegeven?

Zeggen we nu makkelijk: Aan ons? Of zijn we al wat voorzichtiger geworden?

We moeten nog wat meer graven om een antwoord op die vraag te vinden.

De gelijkenis van de koninklijke bruiloft.

We hebben gezien, dat Jezus in gelijkenissen sprak tegen de Joden. Zij begrepen niet alles van wat Hij vertelde, maar toen Hij vertelde dat het Koninkrijk van God zou worden weggenomen van de pachters, was het volkomen duidelijk voor hen. Hij bedoelde hen. Zij wisten heel goed dat zij bestemd waren om aangenomen te worden als zonen van God.

Ook de gelijkenis van van de koninklijke bruiloft spreekt hierover.

1 En Jezus antwoordde en sprak wederom in gelijkenissen tot hen en zeide:

2 Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte. 3 En hij zond zijn slaven uit om de ter bruiloft genodigden te roepen, doch zij wilden niet komen.

4 Wederom zond hij andere slaven uit, met de boodschap: Zegt de genodigden: Zie, ik heb mijn maaltijd bereid, mijn ossen en gemeste beesten zijn geslacht en alles is gereed; komt tot de bruiloft.

5 Maar zij sloegen er geen acht op en gingen heen, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. 6 De overigen grepen zijn slaven, en zij mishandelden en doodden hen.

7 En de koning werd toornig, en hij zond zijn legers uit en verdelgde die moordenaars en stak hun stad in brand. 8 Toen zeide hij tot zijn slaven: De bruiloft is wel gereed, maar de genodigden waren het niet waard.

9 Gaat daarom naar de kruispunten der wegen en nodigt allen, die gij aantreft tot de bruiloft.

10 En die slaven gingen naar de wegen en verzamelden allen, die zij aantroffen, zowel slechten

als goeden. En de bruiloftszaal werd vol met hen, die aanlagen.

11 Toen de koning binnentrad om hen, die aanlagen, te overzien, zag hij daar iemand, die geen bruiloftskleed aanhad. 12 En hij zeide tot hem:

Vriend, hoe zijt gij hier gekomen zonder bruiloftskleed? En hij verstomde. 13 Toen zeide de koning tot de bedienden: Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars. 14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

(Mattheüs 22:1-14, NBG).

Zoals we al eerder hebben gezien is het van groot belang zorgvuldig te lezen.

Wat staat er precies? Maar het is ook goed om eventuele parallele bijbelgedeelten er bij te zoeken.

Zoals we al eerder hebben gezien is het van groot belang zorgvuldig te lezen.

Laten we eerst eens kijken waar we in de bijbel teksten kunnen vinden die over dezelfde dingen gaan?

Waar kunnen we teksten vinden die over deze bruiloft spreken?

Er wordt over de bruiloft van het Lam gesproken in Openbaring 19.

6 En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. 7 Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; 8 en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen. 9 En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God.

10 En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie.

(Openbaring 19:6-10, NBG).

vers 7 ...de bruiloft des Lams is gekomen...

vers 9 ...zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams.

Wanneer zal de bruiloft gevierd worden?

Nadat gebeurd is wat in vers 6b staat: de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard.

Dus, nadat God, de Almachtige, het koningschap heeft aanvaard, zal de bruiloft gevierd worden.

Voor hen die twifelen of Jezus niet nu al regeert, raad ik aan Openbaring 11:15-19 te lezen. We zullen dit gedeelte later behandelen. Hen die zeker willen weten dat Jezus de bruidegom is moeten Mattheus 9:14-15 maar lezen.

Terug naar de gelijkenis van het koninklijke bruiloftsfeest.

Als de zoon, die de bruidegom is, Jezus is, dan is de Koning God de Vader.

God zendt zijn slaven uit om de genodigden te roepen.

Wie zijn die slaven?

We lezen weer Mattheüs 23:37

37 Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild.

(Mattheüs 23:37, NBG).

Wat is de bijbel toch nauwkeurig! We kunnen al de antwoorden op onze vragen vinden. Niet altijd

even gemakkelijk, maar het is mogelijk.

In die andere gelijkenis lezen we: *37 Ten laatste zond hij zijn zoon tot hen, zeggende: Mijn zoon zullen zij ontzien.*

(Mattheüs 21:37, NBG).

Zij ontzagen Hem niet!

11 Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen.

(Johannes 1:11, NBG).

Ze hebben ook Hem gedood.

We kunnen in de eerste groep genodigden de Joden herkennen.

Wie zijn dan de tweede groep mensen die uitgenodigd werden?

Algemeen wordt aangenomen, dat dit de heidenen zijn, die later de Nieuw Testamentische gelovigen worden genoemd, de gemeente.

Maar is dit juist?

Lange tijd heb ik zelf geloofd, dat ik tot die tweede groep genodigden hoorde, maar, hoe meer details ik zag, die niet klopte met het totaal beeld van Gods handelen, hoe meer ik 'olie' nodig had om die vastgeroeste vooronderstellingen los te laten.

Ik las deze gelijkenis vanaf vers 1 tot 5 en wat daarna kwam las ik als volgt:

6 De overigen grepen zijn slaven, en zij mishandelden en doodden hen.

8 Toen zeide hij tot zijn slaven: De bruiloft is wel gereed, maar de genodigden waren het niet waard.

9 Gaat daarom naar de kruispunten der wegen en nodigt allen, die gij aantreft tot de bruiloft.

Zie je hoe ik het las?

Natuurlijk las ik vers 7 wel, maar het zei me niets. Het werd gewoon geblokkeerd in mijn verstand. Toch was dat vers er wel. Het is niet weggevlakt.

7 En de koning werd toornig, en hij zond zijn legers uit en verdelgde die moordenaars en stak hun stad in brand.

(Mattheüs 22:7, NBG).

Nadat de Israëlieten de profeten hadden gedood en uiteindelijk de Zoon, was de Koning toornig.

Toorn is een thema dat vaker voorkomt in de bijbel. We zullen een paar gedeeltes lezen.

9 Zie, de dag des Heren komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestenij te maken en haar zondaars van haar te verdelgen.

10 Want de sterren en de sterrenbeelden des hemels doen hun licht niet stralen, de zon is bij haar opgang verduisterd en de maan laat haar licht niet schijnen.

11 Dan zal ik aan de wereld het kwaad bezoeken en aan de goddelozen hun ongerechtigheid, en Ik zal de

We kunnen in de eerste groep genodigden de Joden herkennen. Wie zijn dan de tweede groep mensen die uitgenodigd werden?

trots der overmoedigen doen ophouden en de hoogmoed der geweldenaars vernederen.
 12 *Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir.*
 13 *Daarom zal Ik de hemel doen wankelen en de aarde zal bevend van haar plaats wijken door de verbolgenheid van de Here der heerscharen, ten dage van zijn brandende toorn.*
 (Jesaja 13:9-13, NBG).

En een stukje uit het Nieuwe Testament.
 12 *En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed.*
 13 *En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt.*
 14 *En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt.* 15 *En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije verborgen zich in de holen en de rotsen der bergen;* 16 *en zij zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de toorn van het Lam;* 17 *want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?*
 (Openbaring 6:12-17, NBG).

Er zal, vlak voordat Jezus terugkomt, een dag (of periode) zijn van Gods toorn. Deze dag wordt ook genoemd: 'dag van de Here'. Het is het begin van de laatste dag van Gods handelen met mensen op deze aarde. Het is het begin van de laatste duizend jaar van deze aarde. Over deze tijd heeft Lucas ook geschreven. Het speciale is, dat die verzen weer zo goed aansluiten bij Mattheus 22:7 (het leger dat de stad verbrandt).

20 *Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is.* 21 *Laten dan die in Judea zijn, vluchten naar de bergen, en die binnen de stad zijn, de wijk nemen, en die op het land zijn, er niet binnengaan,* 22 *want dit zijn de dagen van vergelding, waarin alles wat geschreven is, in vervulling gaat.*
 23 *Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn*

over dit volk, 24 en zij zullen vallen door de scherpte des zwaards en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen zullen vervuld zijn.

25 *En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding,* 26 *terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen.*
 27 *En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid.* 28 *Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt.*
 (Lucas 21:20-28, NBG).

Als we dit gedeelte vergelijken met Mattheüs 24, zien we dat dit hele gedeelte gaat over de laatste paar jaar voordat Jezus terugkomt.

De dag, dat de Vader van de bruidegom toornig zal zijn en zijn legers stuurt om die moordenaars en hun stad te verbranden, zal zijn als Jezus terugkomt op de wolken, zoals we net hebben gelezen.

De logische conclusie is, dat vers 7 van Mattheüs 22 nog vervuld moet worden. Helaas zal Jeruzalem nog aangevallen worden, maar er is ook hoop.

Natuurlijk weet ik, dat Jeruzalem verwoest is in 70 na Christus. Maar wat daar gebeurde is niet hetzelfde als wat er in Lucas beschreven staat. De komst van de Heer op de wolken is gekoppeld aan een omsingeld Jeruzalem.

Nu we gezien hebben, dat vers 7 geen geschiedenis is, maar nog onvervulde profetie, dan moeten de verzen 8-10 niets met ons -christenen- van doen hebben. Zo is het toch? Deze verzen leggen uit wat er zal gebeuren in het duizendjarig vrede-rijk.

Er zijn veel dingen, in deze gelijkenis, die we niet hebben besproken. De bruiloftsklederen, de bruid -de vrouw van het Lam- en natuurlijk de tweede groep genodigden. Wie zijn zij?

Eerst maar weer eens een **samenvatting**.

Toen we de eerste gelijkenis, over het onkruid, bestudeerden, leerden we, dat de christenen niet genoemd worden in die gelijkenis. Wie de kinderen van het Koninkrijk zijn werd nog niet duidelijk.

Bij het bestuderen van de de gelijkenis van de pachters, leerden we, dat Jezus tegen de Joden sprak en hen zei, dat het koninkrijk van hen zou worden afgenomen, hoewel zij oorspronkelijk bedoeld waren om tot zonen te worden aangenomen. Het in die gelijkenis genoemde volk, dat de vruchten opbrengt, blijkt ook niet de gemeente te zijn. Ook nu is het nog niet duidelijk wie dat volk dan wel is. Toen we de gelijkenis van het koninklijke bruiloftsmaal bestudeerden, hebben we gezien, dat de Joden, hoewel zij genodigd waren, de bruiloftsmaal niet binnen gingen. We zagen ook, dat wij, christenen, niet genoemd werden in die gelijkenis. Wie de tweede groep genodigden zijn is ook nu nog niet duidelijk geworden.

Hoewel wij, christenen, blijkbaar niet het hoofdonderwerp in de gelezen gelijkenissen zijn, moeten we toch het Koninkrijk van God blijven zoeken. Precies zoals Jezus ons dat gebod te doen. Veel van Gods uitspraken zijn universeel, bij voorbeeld de tien geboden, maar ook deze aanmoediging om het Koninkrijk van God te zoeken.

koninkrijk der hemelen en de uitdrukking: het Koninkrijk van God.

Lees de volgende bijbelverzen maar eens naast elkaar.

Mattheus 4:17	Marcus 1:15
Mattheus 5:3	Lucas 6:20
Mattheus 11:11	Lucas 7:28
Mattheus 10:7	Lucas 9:2
Mattheus 13:11	Marcus 4:11 en Lucas 8:10
Mattheus 13:31	Marcus 4:30 en Lucas 13:18
Mattheus 13:33	Lucas 13:21
Mattheus 19:14	Marcus 10:14 en Lucas 18:16
Mattheus 19:23	Marcus 10:23 en Lucas 18:24

Je zal tot de conclusie komen, dat het koninkrijk der hemelen precies hetzelfde is als het koninkrijk van God.

Waarom dan dat verschil? Mattheüs schreef zijn evangelie voornamelijk voor de Joden. Hij gebruikt de Joodse gewoonte om de naam van God spaarzaam te gebruiken. Sommigen gebruiken nooit de naam van God.

Huiswerk voor hen die uit willen zoeken of er een verschil is tussen de uitdrukking: het

De gelijkenis van het Mosterdzaadje.

Jezus heeft veel duidelijk proberen te maken door middel van gelijkenissen.

We hebben inmiddels drie gelijkenissen met elkaar doorgenomen.

In de gelijkenis van het onkruid in de akker werd gesproken over 'de kinderen van het Koninkrijk'.

In de gelijkenis van de pachters werd gesproken over 'een volk, dat de vruchten opbrengt'.

In de gelijkenis van de koninklijke bruiloft werd gesproken over 'een tweede groep genodigden'.

Steeds weer zagen we dat het niet gaat om de christenen, hoewel dit wel algemeen geleerd wordt.

Het zal wel duidelijk zijn, dat met de drie groepen, die genoemd worden, eigenlijk maar één groep bedoeld wordt. Maar wie dat dan zijn is nog niet duidelijk geworden.

Nu gaan we het hebben over de gelijkenis van het mosterdzaadje.

Als we die nader gaan onderzoeken, en door de bijbelgedeelten die we zullen lezen de samenhang zullen zien, dan wordt het allemaal duidelijker.

31 Nog een gelijkenis hield Hij hun voor en Hij zeide: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaadje, dat iemand nam en in zijn akker zaaide.

32 Het is wel het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogelen des hemels in zijn takken kunnen nestelen.

(Mattheüs 13:31-32, NBG).

Deze gelijkenis wordt niet door Jezus uitgelegd, maar hij komt na de gelijkenis die wel is uitgelegd, de gelijkenis van het onkruid in de akker.

Wie is die man, denk je?

En wat is dat veld?

Vragen die, als je logisch nadenkt best beantwoord kunnen worden. Als het Jezus is,

die de zaaier is in de vorige gelijkenis, dan zal Hij toch ook hier de zaaier zijn, deze keer van het mosterdzaadje. Is dat dan goed zaad of slecht?

Natuurlijk is het goed zaad. Het goede zaad zal groeien en wordt een boom, zodat de vogels in zijn takken kunnen nestelen.

Om uit te zoeken wat de betekenis is, van dat mosterdzaad dat een grote boom wordt, moeten we weer in de bijbel spitten.

We moeten teksten zien te vinden, die spreken over een mosterdzaadje en teksten die spreken over een grote boom.

Gelukkig dat er concordanties zijn en computer programma's, zo is het heel makkelijk om dat soort teksten op te zoeken.

Weet je welke teksten nog meer spreken over een mosterdzaadje?

20 Hij zeide tot hen: Vanwege uw kleingeloof. Want voorwaar, Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als een mosterdzaad, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen en niets zal u onmogelijk zijn.

(Mattheüs 17:20, NBG).

Waar spreekt deze tekst over?

Geloof!

Wie is belangrijk in de bijbel als we het over geloof hebben?

Abraham.

Laten we een paar verzen lezen uit Hebrëeën.

8 Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou. 9 Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die medeërfgenenamen waren van dezelfde belofte; 10 want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. 11 Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte. 12 Daarom zijn er dan ook uit een man, en wel een verstorvene, voortgekomen als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is. 13 In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte

hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde.

14 Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken.

15 En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; 16 maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid. (Hebreeën 11:8-16, NBG).

En zo zijn van deze ene man, die zo goed als dood was, nakomelingen gekomen zoveel als er sterren staan aan de hemel, zo ontelbaar als het zand aan de oever van de zee. En dat gaat door en door, zelfs vandaag.

Is dat geen grote boom?

Abraham en zijn

nakomelingen verlangden naar een hemels vaderland. En God heeft voor hen een stad bereid in de hemel!

Over een hemels Koninkrijk gesproken!

Er is meer.

In de gelijkenis vertelt Jezus ons van een grote boom. Hij spreekt niet over een echte grote boom, maar deze boom is een beeld van iets. Een symbool. Om iets meer te begrijpen van dat beeld van die boom moeten we teksten zoeken waarin een boom ook symbolisch wordt gebruikt. Ik heb daar twee bijbelgedeelten over gevonden.

We beginnen met Daniël 4.

10 Wat de gezichten betreft, die mij op mijn legerstede voor ogen kwamen, ik zag: er stond een boom midden op de aarde, van grote hoogte; 11 die boom was groot en sterk, zijn hoogte reikte tot aan de hemel, en hij was te zien tot aan het einde der gehele aarde; 12 zijn loof was schoon en zijn vrucht zo overvloedig, dat hij voedsel bood voor allen; onder hem zocht het gedierte des velds schaduw en in zijn takken nestelde het gevogelte des hemels, en al wat leeft werd door hem gevoed.

(Daniël 4:10-12, NBG).

Deze droom heeft een grote gelijkenis met de gelijkenis van het mosterdzaadje. Hoewel het er op lijkt, dat het om ongeveer hetzelfde gaat, is het dat toch niet. We kunnen dit duidelijk zien als we de rest van de droom en de uitleg er bij betrekken. Maar we kunnen er toch iets van leren. Het gaat om het principe. Laten we nog een stukje lezen van dit hoofdstuk. We lezen het gedeelte waarin Daniël uitlegt wat die boom betekent.

20 De boom die gij gezien hebt, die groot en sterk was, welks hoogte tot de hemel reikte en die over de gehele aarde te zien was, 21 welks loof schoon en welks vrucht zo overvloedig was, dat hij voedsel bood voor allen, onder welke het gedierte des velds huisde en in welks takken het gevogelte des hemels nestelde; 22 dat zijt gij, o koning, die groot en sterk zijt geworden, wiens grootheid zo is toegenomen, dat zij tot aan de hemel reikt, en wiens heerschappij zich uitstrekt tot aan het einde der aarde.

(Daniël 4:20-22, NBG).

Waar is die boom een beeld van?

Het koningschap en het koninkrijk van Nebuchadnezzar.

Dit is de Goddelijke uitleg door de mond van Daniël. Nu kunnen we zien, dat de boom die groeide uit het mosterdzaadje, waarschijnlijk een beeld is van het Koninkrijk van God. Maar laten we eerst nog wat meer lezen.

Het andere gedeelte dat ik gevonden had staat in het Oude Testament, in Ezechiël.

Dit is een erg interessant gedeelte van de bijbel. De Heer geeft Israël een raadsel. Hij doet dat door middel van een gelijkenis.

Het heeft te maken met het koningschap over Juda. Het gaat over de troon van het huis van David.

Na David zijn er heel wat koningen geweest. Ten slotte was er een koning, zijn naam was Zedekiah, die de laatste koning was die over Juda heeft geregeerd. Nebuchadnezzar had hem daar aangesteld.

Zedekiah sloot een verbond met Nebuchadnezzar, onder ede.

Om iets meer te begrijpen van dat beeld van die boom moeten we teksten zoeken waarin een boom ook symbolisch wordt gebruikt.

Dan lezen we in hoofdstuk 17 van Ezechiël, dat Zedekiah die eed verbreekt. En God is daar niet blij mee.

18 Ja, hij heeft de eed veracht door het verbond te verbreken; zie, hoewel hij er de hand op gegeven had, heeft hij dat alles toch gedaan; hij zal niet ontkomen. 19 Daarom, zo zegt de Here Here, zo waar Ik leef, de eed, bij Mij gezworen, die hij veracht, en het verbond, in mijn naam gesloten, dat hij verbroken heeft, zal Ik op zijn hoofd doen neerkomen. 20 Ik zal mijn net over hem uitspreiden, en hij zal in mijn strik gevangen worden, Ik zal hem naar Babel voeren en daar met hem in het gericht treden wegens de ontrouw die hij jegens Mij gepleegd heeft. (Ezechiël 17:18-20, NBG).

Maar voordat God deze woorden doorgeeft aan Ezechiël, geeft Hij het huis van Israël een gelijkenis. In deze gelijkenis verteld de Here ons over een arend die een takje van een ceder brak (een ceder is een grote boom). Als je de hele geschiedenis leest zal je begrijpen, dat dit takje koning Jehoachim is, die gekidnapd was door Nebuchadnezzar. Koning Nebuchadnezzar had Zedekiah aangesteld als koning.

Dit is allemaal een erg interessant onderwerp, maar te veel voor nu. Dit is niet alleen maar geschiedenis, maar het heeft ook te maken met de (nabije) toekomst.

De troon van David stopte niet bij koning Zedekiah, dat is in ieder geval een les die we kunnen leren uit Ezechiël 17. Lees het hele hoofdstuk nog maar eens door. Voor nu beperken we ons tot de verzen 22-24.

22 Zo zegt de Here Here: Dan zal Ik zelf van de top van de hoge ceder een twijgje nemen en dat in de grond zetten; van de bovenste der jonge takjes zal Ik een twijgje plukken en Ik zelf zal dat planten op een hoge en verheven berg; 23 op de hoge berg Israëls zal Ik het planten, en het zal takken dragen, vrucht voortbrengen en tot een prachtige ceder worden. En allerhande vogels van allerlei gevederte zullen onder hem wonen; in de schaduw zijner takken zullen zij wonen. 24 Alle bomen des velds zullen weten, dat Ik, de Here, de hoge boom vernederd en de nederige verhoogd heb, de sappige boom heb doen verdorren en de dorre heb doen uitspruiten. Ik, de Here, heb het gesproken en Ik zal het doen.

(Ezechiël 17:22-24, NBG).

In deze teksten zien we niet alleen dat de Heer zelf een twijgje zal nemen van de top van de ceder en het planten zal (dit heeft te maken met de troon van het huis van David), maar we zien ook een grote overeenkomst met de gelijkenis van het mosterdzaadje.

Deze keer is het niet een overeenkomst zoals de overeenkomst met de droom van Nebuchadnezzar, maar ik ben er van overtuigd dat het, uiteindelijk, hetzelfde verhaal is als de gelijkenis met het mosterdzaadje.

Voordat ik een paar dingen ga uitleggen, is het goed om een paar verzen uit Lucas 1 te lezen.

30 En de engel zeide tot haar: Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. 31 En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. 32 Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, 33 en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen. (Lucas 1:30-33, NBG).

Het huis van Israël en het huis van Juda.

Ik weet, dat de gelijkenis in Ezechiël en zijn betekenis niet zo gemakkelijk is om te begrijpen. Daarom wil ik eerst een paar dingen uitleggen voordat we verder gaan.

Om deze kleine excursie te beginnen lezen we eerst een paar verzen uit Mattheüs.

27 Daarop antwoordde Petrus en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn? 28 Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten. 29 En een ieder, die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terug ontvangen en het eeuwige leven erven. (Mattheüs 19:27-29, NBG).

Jezus zei: gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten.

Jezus zal zitten op de troon van zijn vader David, zoals we iets eerder gelezen hebben in Lucas 1. Maar de discipelen zullen op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten.

Wat is daar zo speciaal aan? Er zijn toch twaalf stammen?
Oh.... waar zijn die twaalf stammen dan?

Ik kan je horen denken: zijn die twaalf stammen dan niet de Joden? Joden zijn toch Israëlieten?

Dat klopt. Joden zijn Israëlieten, maar....

Zijn alle Israëlieten Joden?

Om dit duidelijker te zien:

Zijn alle Groningers Nederlander?

Zijn alle Nederlanders Groninger?

Ik weet niet hoeveel je weet van het oude testament, maar waarschijnlijk weet je wel, dat de Israëlieten op een gegeven moment een koning wilden.

Wie was hun eerste koning?

Saul.

Hun tweede koning was?

David.

Hun derde koning was?

Salomo.

Wat gebeurde er toen?

Het machtige koninkrijk van Israël werd verdeeld in twee koninkrijken.

Laten we daar eens wat over lezen. We kunnen het vinden in 1 Koningen 11. Ik lees enkele verzen.

6 en Salomo deed wat kwaad is in de ogen des Heren, en hij volgde de Here niet ten volle, zoals zijn vader David. ...9 Derhalve werd de Here vertoornd op Salomo, omdat zijn hart zich afgewend had van de Here, de God van Israël, die hem tweemaal verschenen was, 10 en die hem te dezer zake geboden had geen andere goden na te lopen; maar hij had niet in acht genomen wat de Here geboden had.

11 Toen zeide de Here tot Salomo: Omdat het zo met u gesteld is, dat gij mijn verbond en mijn inzettingen, die Ik u geboden had, niet in acht genomen hebt, zal Ik voorzeker het koninkrijk van u

afscheuren en het uw knecht geven. 12 Maar bij uw leven zal Ik dat niet doen, ter wille van uw vader David; uit de hand van uw zoon zal Ik het afscheuren. 13 Evenwel zal Ik niet het gehele koninkrijk afscheuren, een stam zal Ik aan uw zoon geven ter wille van mijn knecht David en ter wille van Jeruzalem, dat Ik verkoren heb. 14 En de Here deed een tegenstander tegen Salomo opstaan, de Edomiet Hadad; deze was van het koninklijk geslacht in Edom.

....31 hij zeide tot Jerobeam: Neem voor u tien stukken, want zo zegt de Here, de God van Israël: zie, Ik ga het koninkrijk van Salomo afscheuren, en Ik geef u de tien stammen, 32 (maar een stam zal voor hem zijn, ter wille van mijn knecht David en van Jeruzalem, de stad die Ik uit alle stammen van Israël verkoren heb),35 Maar Ik zal het koninkrijk uit de hand van zijn zoon nemen, en u de tien stammen geven. 36 Aan zijn zoon zal Ik echter een stam geven, opdat mijn knecht David altijd een lamp voor mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad die Ik Mij verkoren heb om mijn naam daar te vestigen.

....38 En het zal geschieden, indien gij hoort naar alles wat Ik u gebied, in mijn wegen wandelt, en doet wat recht is in mijn ogen door mijn inzettingen en geboden in acht te nemen, zoals mijn knecht David gedaan heeft, dat Ik met u zal zijn, en u een duurzaam huis zal bouwen, zoals Ik voor David gebouwd heb, en Ik zal u Israël geven. (1 Koningen 11:6, 9-14, 31-32, 35-36, en 38, NBG).

Dat is geschiedenis, denk je....

Dus het huis van David zal nog steeds koning zijn over Juda, maar de 10 stammen, die afgescheurd zijn, zullen hun eigen koning krijgen.

Van die dag af aan zijn er twee koninkrijken in het land Israël. Eén wordt Israël genoemd, het andere Juda. Je kunt dit allemaal uitgebreid lezen in de boeken van de koningen en de kronieken.

Israël wordt ook 'het huis van Israël' genoemd, of, 'het huis van Jacob', maar ook wel eens 'Efraïm', omdat Efraïm de leider was van de 10 stammen. (Er zijn meer redenen, maar die zijn nu niet zo belangrijk.) Ook wordt Israël wel eens 'Samaria' genoemd, naar hun hoofdstad.

In het tweede boek van de koningen, hoofdstuk 17, kunnen we lezen over de laatste koning over Israël en over Israëls verbanning naar Assyrië. Zij zijn nooit meer teruggekeerd.

Dat is geschiedenis, denk je.

Laten we eens zien wat de bijbel daar over zegt. Ezechiël was een profeet die zo'n 130 jaar nadat het huis van Israël was weggevoerd profeteerde. God zei hem te profeteren over twee naties: Israël en Juda.

16 Gij mensenkind, neem een stuk hout en schrijf daarop: voor Juda en de Israëlieten die daarbij behoren; neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: voor Jozef (het stuk hout van Efraïm) en het gehele huis Israëls dat daarbij behoort;

...21 zeg dan tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik haal de Israëlieten weg uit de volken naar wier gebied zij gegaan zijn; Ik

zal hen van alle kanten bijeenverzamelen en hen naar hun land brengen. 22 En Ik zal hen tot een volk maken in het land, op de bergen Israëls, en een koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken.

23 Niet langer zullen zij zich verontreinigen met hun afgoden, hun gruwelen en al hun overtredingen, maar Ik zal hen verlossen van alle afvalligheid waarmee zij gezondigd hebben, en hen reinigen, zodat zij Mij tot een volk zullen zijn en Ik hun tot een God zal zijn.

24 En mijn knecht David zal koning over hen wezen; een herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden.

25 Zij zullen wonen in het land dat Ik aan mijn knecht Jakob gegeven heb en waarin hun vaders gewoond hebben; ja, zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen en hun kindskinderen, tot in eeuwigheid, en mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn.

26 Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten, een eeuwig verbond met hen zal het zijn; Ik zal hun een

plaats geven, hen vermeerderen en mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen stellen.

27 Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

28 En de volken zullen weten, dat Ik, de Here, het ben die Israël heilig, doordat mijn heiligdom voor eeuwig te midden van hen staat.

(Ezechiël 37:16, 21-28, NBG).

Toen Ezechiël dit profeteerde, was het huis van Israël nog steeds in ballingschap en tot de dag van vandaag zijn zij nooit teruggekeerd.

Vers 25, tweede gedeelte: mijn knecht David zal hun voor eeuwig tot vorst zijn.

Wie is die knecht David?

Dit is iets speciaals: David was de koning die geliefd was door God.

God beloofde David, zoals we net gelezen hebben in 1 Koningen, dat zijn troon voor altijd zou vaststaan.

over Jezus:

Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven,

David is een Hebreeuwse naam: Dawid, dat betekent: Mijn geliefde. Het is dus volkomen normaal en toegestaan om dat vers zo te lezen: en mijn geliefde dienstknecht zal voor altijd hun koning zijn.

Nog eens Lucas 1:32 over Jezus.

32 Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven,

Dit is één ding dat we moeten onthouden.

Het andere is, dat deze twee naties, die nog nooit verenigd zijn, verenigd zullen worden. Ik weet niet waar de 10 stammen zijn, maar ik ben er zeker van dat Gods boekhouding in orde is. Zij zullen terugkeren naar Israël. Hun zonden zullen vergeven en weggedaan worden en alle twaalf stammen zullen weer verenigd worden. Dit geeft een heel nieuw perspectief aan een heleboel bijbelverzen.

Als we het hebben over Israël, moeten we ons steeds weer herinneren dat er twaalf stammen zijn.

Benjamin en de halve stam van Levi gingen samen met de stam van Juda, later werden ze Joden genoemd. De andere 10 stammen zijn nog steeds verdwenen. Verloren. Ze zijn ergens,

alleen God weet waar. Met wat bijbelstudie kunnen we enkele aanwijzingen vinden over die 10 stammen, maar dat is voor deze bijbelstudie niet relevant.

Over het ingaan in het Koninkrijk van God, is het goed om te beseffen: Voor mensen is dit onmogelijk, maar voor God zijn alle dingen mogelijk.

Samenvatting.

De gelijkenis van het mosterdzaadje vertelt ons over een erg klein zaadje dat een grote boom wordt.

Israël begon met één man, en nog wel een verstorvene, zoals de bijbel ons dat vertelt: Abraham.

Zijn kleinzoon Jacob kreeg de naam Israël van God en ook twaalf zonen. Zij werden de de stamvaders van de twaalf stammen van Israël.

Later werden die twaalf stammen verdeeld in twee naties: Israël en Juda. Een natie: Israël werd in ballingschap genomen naar Assyrië. De andere natie, die de troon van het huis van David had, werd in ballingschap gebracht naar Babylon. De troon van David stopte zoals het er naar uitziet. Maar de gelijkenis, die God vertelde aan Ezechiël, laat ons zien, dat God een takje van de top van de ceder nam en het ergens anders plantte. Dat betekent, dat de troon van David nog steeds ergens moet zijn en weer naar Jeruzalem zal komen als Jezus terug komt, want Hij zal op de troon van zijn vader David zitten.

Op dat moment zullen de 10 stammen niet langer verloren zijn, zij zullen weten wie zij zijn en gaan naar het land Israël om verenigd te worden met de rest van de stammen, de Joden. God zal hun zonden vergeven en Hij zal hun koning zijn.

Twee lijnen in de bijbel

Waarschijnlijk heb je gedacht, tijdens deze bijbelstudie, erg interessant, maar passen wij -christenen- ook nog ergens in het plaatje? Een logische gedachte.

We moeten ons realiseren, dat God zijn plannen vrijwel altijd uitwerkt op twee manieren. Hij toont de mensen zijn plannen, dan worden die plannen letterlijk vervuld. Wij, als christenen, zien dat er ook vaak een geestelijke vervulling is. De andere kant op kan ook.

Een bekend voorbeeld is het Pascha. Het lam is geslacht, het bloed is op deurposten aangebracht als een teken voor de verderfengel. De Israëlieten verlaten Egypte op weg naar het beloofde land.

In het nieuwe testament leren we, dat dit Pascha zijn werkelijke vervulling heeft in Jezus Christus. Hij stierf voor ons. Zijn bloed is aan de deurposten van ons hart gesmeerd zodat de doodsengel (van de tweede dood) aan ons voorbijgaat. We verlaten, geestelijk gezien, de wereld (Egypte) en zijn op weg naar het beloofde land. (Waar Jezus is).

We lezen ook over Adam, Jozef en David. Allemaal typen van Jezus. Schaduwen van de werkelijkheid.

Laten we een paar gedeelten lezen uit het nieuwe testament om te zien wat ik bedoel. Ze zijn slechts indirect verbonden aan ons zoeken naar het Koninkrijk van God, maar als we deze bijbelgedeelten begrijpen, kunnen we op een betere manier begrijpen wat voor ons, gelovigen, de betekenis van het Koninkrijk van God is.

Eerst lezen we het echt gebeurde verhaal van de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren.

Op de laatste dag, de vijftigste, van het feest der weken waren 120 Joden bij elkaar in een bovenzaal. Zij verwachtte op die dag de gave van God te krijgen, die Jezus hen had beloofd. (Handelingen 1:4)

In het nieuwe testament leren we, dat dit Pascha zijn werkelijke vervulling heeft in Jezus Christus.

2 En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren;

3 en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; 4 en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:2-4, NBG).

Dit was niet iets wat zomaar ergens in een achterkamertje gebeurde. Heel veel Joden hoorden het geluid, maar begrepen er niets van. Toen stond Petrus op en sprak tot hen: *16 maar dit is het, waarvan gesproken is door de profeet Joel:*

17 En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouderen zullen dromen dromen: 18 ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.

19 En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en rookwalm.

20 De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt. 21 En het zal zijn, dat al wie de naam des Heren aanroept, behouden zal worden.

(Handelingen 2:16-21, NBG).

Petrus haalde, geleid door de Heilige Geest, een profetie van Joël aan en legde aan iedereen uit, dat dit het was wat Joël geprofeteerd had. Maar..., als ik deze profetie goed lees, vraag ik mezelf af: heeft God zijn oorspronkelijke plan veranderd?

Is alles wat Hij, door de mond van Joël, verteld heeft over het moment van van uitstorting van zijn Geest, niet meer van toepassing?

Joël spreekt duidelijk, God zal zijn Geest uitstorten op alle mensen.

28 Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. (Joël 2:28, NBG).

Er staat toch duidelijk: Ik zal mijn Geest uitstorten op al wat leeft.

Wanneer zal dat zijn volgens Joël?

Dat zal zijn nadat is uitgekomen wat geschreven is in Joël 2. Eerst zal er een groot en machtig leger komen.

Vers 1 vertelt ons, *'Dat alle inwoners des lands sidderen, want de dag des Heren komt. Want hij is nabij!'* (Joël 2:1, NBG).

Na de omschrijving van de legers, zegt de Here:

12 Maar ook nu nog luidt het woord des Heren:

Bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en met vasten en met geweën en met rouwklacht.

Dan is er een oproep aan de Here:

Spaar, Here, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad, zodat de heidenen met hen zouden spotten. Waarom zou men onder de volken zeggen: Waar is hun God?.

Dan lezen we Gods reactie: 18 Toen nam de Here het op voor zijn land en Hij kreeg medelijden met zijn volk..

23 En gij, kinderen van Sion, juicht en verheugt u in de Here, uw God, want Hij geeft u de leraar ter gerechtigheid; ja, regenstromen laat Hij voor u nederdalen, vroege regen en late regen, zoals voorheen. 27 Dan zult gij weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik, de Here uw God ben, en niemand anders; mijn volk zal nimmermeer te schande worden.

(Joël 2:12, 17-18, 23, 27, NBG).

28 Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft (Joël 2:28, NBG).

Dus volgens Joël, zal God zijn Geest uitstorten na een grote oorlog, en nadat Hij de Leraar ter gerechtigheid heeft gegeven. Dan zal Israël nooit meer beschaamd hoeven te zijn. De Messias, Jezus, zal in het land Israël zijn.

Andere bijbelgedeelten bevestigen dat. (o.a. Ezechiël 37:27-28 en 39:22-29). Dit laatste vers zegt: 29 En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here Here. (Ezechiël 39:29, NBG).

Er is nog iets dat onze aandacht vraagt. Petrus haalde de profetie van Joël aan die spreekt over:

19 En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden: bloed en vuur en

rookwalm. 20 De zon zal veranderen in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en doorluchtige dag des Heren komt.

Is dat niet vreemd?

We kunnen in het verhaal dat ons verteld wordt in Handelingen 2 niets vinden over dergelijke gebeurtenissen. Bovendien weten we, dat de dag des Heren nog moet komen.

Toch leidt de heilige Geest Petrus deze profetie aan te halen en vertelt deze profetie wat er gebeurde bij die 120 mensen in de bovenzaal.

Betekent dit, dat we makkelijk alle profetieën, die voor Israël zijn om kunnen bouwen voor ons, christenen?

Nee, maar we kunnen er wel iets van leren hoe deze profetie is gebruikt. Als we Handelingen 2 vergelijken met Joël 2, kunnen we zien, dat Joël spreekt over de tijd dat

de Here Koning zal zijn in Israël. Hij is Israëls Messias en Hij zal zijn Geest uitstorten op alle Israëlieten nadat ze zich bekeerd hebben.

Het verhaal in Handelingen vertelt ons iets wat daar op lijkt. De heilige Geest wordt uitgestort op de gelovige, na zijn bekering en nadat hij de Heer als Koning in zijn hart aanvaard heeft.

Omdat Petrus de hele profetie van Joël aanhaalt, begrijpen we nu, dat wat er gebeurde op die Pinksterdag, een soort van voor-ervulling is. Het is niet een minder soort vervulling, maar een geestelijke. En wat gebeurde is echt! Dank aan God daarvoor.

Er is een ander bijbel gedeelte in het nieuwe testament, dat duidelijk laat zien, dat de nieuw Testamentische gelovige zegeningen heeft ontvangen die beloofd waren aan Israël. We hebben ze nog niet volledig ontvangen, maar dat zal op een zekere dag gebeuren.

8 *Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, 9 niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden,*

Omdat Petrus de hele profetie van Joël aanhaalt, begrijpen we nu, dat wat er gebeurde op die Pinksterdag, een soort van voor-ervulling is.

want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbond en Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here. 10 Want dit is het verbond, waarmee Ik Mij verbinden zal aan het huis Israëls na die dagen, spreekt de Here: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven, en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. 11 En niet langer zullen zij een ieder zijn medeburger, en een ieder zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here, want allen zullen zij Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen. 12 Want Ik zal genadig zijn over hun ongerechtigheden, en hun zonden zal Ik niet meer gedenken. (Hebreeën 8:8-12, NBG).

We kunnen de oorspronkelijk profetie vinden in Jeremia 31:31-34.

Alweer zien we een profetie, uitgesproken tot de Israëlieten, die gebruikt is om ons, christenen, een nieuw Testamentische waarheid te leren.

Als je de hoofdstukken 30 en 31 leest van Jeremia, zal je zien, dat het gaat om het herstel van Israël. Als de Messias (Jezus) Koning zal zijn in Israël, zal Hij een nieuw verbond maken met het huis van Israël en het huis van Jacob.

'Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven.'

(Jeremia 31:33b, NBG).

De volgende tekst maakt het duidelijk, dat deze profetie bedoeld is voor de toekomst, zelfs vandaag. Het zal duidelijk zijn, dat niet iedereen de Heer kent. Bijbelstudies zullen niet meer nodig zijn.

Wij, christenen, kunnen zeggen: God is onze Vader en we kunnen ook zeggen, dat we één volk zijn. (zie 2 Korinthiers 6:16).

We weten ook dat de Heer ons zegt: *Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven,* (Hebreeën 10:16, NBG).

Toch is dit maar een gedeeltelijke vervulling, net zoals de vervulling van de uitstorting van de heilige Geest, zoals die in Joël omschreven is. Beide profetieën zijn bedoeld voor de laatste dagen, om meer precies te zijn: als de Heer terug komt.

Beide profetieën hebben een voorvervulling in de gelovige.

Beide zijn bedoeld voor hen, die Jezus Messias als Koning aannemen.

De Israëlieten, als Jezus terug komt, de christenen nu, in hun hart.

Er is nog een voorbeeld van voorvervulling. Ik noem het alleen maar, omdat je het wel zal begrijpen hoe dat zit als je er over nadent. Het gaat over de wedergeboorte van alle dingen, als de discipelen zullen zitten op twaalf tronen om de 12 stammen van Israël te richten. Jezus spreekt daar over in Mattheus 19:28 Zoals je weet zijn gelovigen ook wedergeboren. Jezus, Koning in ons wedergeboren hart, is een beetje verborgen voor de wereld. Jezus, Koning op de troon in Jeruzalem bij de wedergeboorte van alle dingen, kan gezien worden door de hele wereld.

Samenvatting

De gelijkenissen leren ons: Jezus spreekt tot de Israëlieten.

Jezus sprak tot Joden, maar in de gelijkenissen sprak Hij over Israël. De twee naties: Juda en Israël. En niet alleen in de gelijkenissen sprak Jezus zo. Lees maar in Johannes.,

16 Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden een kudde, een herder. (Johannes 10:16, NBG).

De twee naties zullen één natie worden.

We hebben gezien, dat er vaak twee lijnen zijn in de bijbel. Er is een natuurlijke lijn en een geestelijke lijn. Het kan ook andersom gaan. Eerst een voor-vervulling of een profetie, later de werkelijk vervulling.

Een natuurlijk voorbeeld: Het volk van Israël dat uit Egypte trok, door de zee heenging en het manna at.

De geestelijke vervulling: wij, heidenen, worden gelovigen. We komen uit de wereld, zijn gedoopt en eten van het geestelijke voedsel, dat Jezus is. etc.

Een voor-vervullings voorbeeld: De uitstorting van de heilige Geest op Pinksteren op de gelovigen.

De vervulling van de oorspronkelijke profetie: De uitstorting van de heilige Geest op heel Israël.

Verlossing, redding, kwam naar de heidenen.

Het is natuurlijk goed om te weten dat Jezus het in de gelijkenissen had over het volk Israël. En ook is het goed om te weten, dat er twee lijnen lopen in de bijbel: een lijn van natuurlijke vervulling en een lijn van geestelijke vervulling, soms ook andersom. Maar hoe zit het dan met ons, christenen? Hoe is de verhouding tussen ons en het volk van Israël?

Jezus was een Jood.

Hij wandelde temidden van Joden.

Hij sprak tegen Joden. De gelijkenissen vertelde Hij ook aan de Joden.

Hij zei tegen de meerderheid van de Joden: Het koninkrijk zal van u worden weggenomen.

We hebben gezien, toen we het over enkele profetieën hadden, dat de Israëlieten vergeven zullen worden door God en dat Hij hun koning zal zijn. Dus het moet nu wel duidelijk zijn, dat het Koninkrijk van God erg veel met de Israëlieten te maken heeft.

Het was bedoeld voor hen, maar toen hebben ze Jezus als hun Messias en Koning verworpen en hebben ze zelfs de Zoon gedood. Door dit te doen, zijn zij, de natuurlijke takken van de edele olijfboom, weggebroken.

Wat nu?

Zijn ze zo gestruikeld dat ze wel vallen moesten?

We zullen zien, dat God zo niet is.

Romeinen 11

1 Ik vraag dan: God heeft zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers zelf een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin.

2 God heeft zijn volk niet verstoten, dat Hij tevoren gekend heeft. Of weet gij niet, wat het schriftwoord zegt in de geschiedenis van Elia, als hij Israël bij God aanklaagt:

3 Here, uw profeten hebben zij gedood, uw altaren hebben zij omvergehaald; ik ben alleen overgebleven en mij staan zij naar het leven.

4 Maar wat zegt de godsspraak tot hem? Ik heb Mij zevenduizend man doen overblijven, die hun knie voor Baal niet hebben gebogen.

5 Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten naar de verkiezing der genade.

6 Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.

7 Wat dan? Hetgeen Israël najaagt, heeft het niet verkregen, maar het uitverkoren deel heeft het verkregen, en de overigen zijn verhard, 8 gelijk geschreven staat: God gaf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot de dag van heden.

9 En David zegt: Hun tafel worde tot een strik en een net, en tot een aanstoot en vergelding voor hen.

10 Laten hun ogen verduisterd worden, zodat zij niet zien, en doe hun rug voorgoed zich krommen.

11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet! Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken.

12 Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid!

13 Ik spreek tot u, heidenen. Juist omdat ik apostel der heidenen ben, acht ik dit de heerlijkheid van mijn bediening, 14 dat ik zo mogelijk de naijver van mijn vlees en bloed mocht opwekken, en enigen uit hen behouden.

15 Want, indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden?

16 Zijn de eerstelingen heilig, dan ook het deeg, en is de wortel heilig, dan ook de takken.

17 Indien nu enkele van de takken weggebroken zijn en gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen,

18 beroem u dan niet tegen de takken! Indien gij u ertegen beroemt; niet gij draagt de wortel, maar de wortel u.

19 Gij zult dan zeggen: er zijn takken weggebroken, opdat ik als loot geënt zou worden.

20 Goed! Zij zijn om hun ongelooft weggebroken en gij staat door het geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees! 21 Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, Hij zal ook u niet sparen.

22 Let dan op de goedertierendheid Gods en zijn gestrengheid: over de gevallenen gestrengheid, maar over u goedertierendheid Gods, indien gij bij de goedertierendheid blijft; anders zult ook gij weggekapt worden.

23 Maar ook zij zullen, wanneer zij niet bij hun ongelooft blijven, weder geënt worden; God is immers bij machte hen opnieuw te enten.

24 Want indien gij uit de wilde olijf, waartoe gij naar uw natuur behoort, weggekapt en tegen uw natuur op de edele olijf geënt zijt, hoeveel te meer zullen dezen, naar hun natuur, op hun eigen olijf geënt worden.

25 Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis; een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen

binnengaat, 26 en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden.

27 En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem.

28 Zij zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaderen wil. 29 Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk.

30 Want evenals gij eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, 31 zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook zij thans ontferming zouden vinden.

32 Want God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen.

33 O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoordringelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen!

34 Want: wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Hem tot raadsman geweest?

35 Of wie heeft Hem eerst iets gegeven, waarvoor hij vergoeding ontvangen moet?

36 Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen.

(Romeinen 11:1-36, NBG).

Het deel van Israël, dat Jezus verwierp, is weggebroken.

Wij, heidenen, zijn nu geënt op de edele olijf.

Zij zijn weggebroken door hun ongeloof.

Wij staan door geloof.

Nu zijn we dus één met dat deel van Israël dat staat door geloof.

Het deel van Israël, dat Jezus verwierp, is weggebroken. Wij, heidenen, zijn nu geënt op de edele olijf.

Voordat Jezus naar de aarde kwam waren wij niet aangenomen als zonen, wij hadden geen verbond met God. We moeten ons herinneren, dat 11 ... gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees, en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die werk van mensenhanden aan het vlees is, 12 dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld.

(Epeziërs 2:11-12, NBG).

We moeten daar wat meer verzen over lezen:

... zonder hoop en zonder God in de wereld.

13 Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze vrede, die de twee een heeft gemaakt en de

tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, 15 doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot een nieuwe mens te scheppen, 16 en de twee, tot een lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft. 17 En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; 18 want door Hem hebben wij beiden in een Geest de toegang tot de Vader. 19 Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, 20 gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. 21 In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, 22 in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest. (Epeziërs 2:11-22, NBG).

Nu delen we samen de saprijke wortel. Die wortel is Jezus. (Openbaring 22:16)

Hoe zit het met de Israëlieten die leven als Jezus terug komt?

Paulus wil ons niet onwetend laten van dit geheimenis. Hij legt uit: 25 Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis; een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, 26 en aldus zal gans Israël

behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden.
(Romeinen 11:25-26, NBG).

Waar zal de volheid der heidenen binnengaan?

Waar zullen wij, gelovigen uit de heidenen, binnengaan?

In het Koninkrijk van God!

Paulus schrijft aan de christenen in Derbe: 22 ... *dat wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan.*

(Handelingen 14:22, NBG).

Dan zal gebeuren wat Jesaja geprofeteerd heeft.

19 En men zal vanwaar de zon ondergaat de naam des Heren vrezende en vanwaar zij opgaat zijn heerlijkheid, want Hij komt als een onstuimige rivier, door de adem des Heren voortgezweept.

20 Maar als Verlosser komt Hij voor Sion en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, luidt het woord des Heren. 21 En wat Mij aangaat, dit is mijn verbond met hen, zegt de Here. Mijn Geest, die op u is, en mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, zullen niet wijken uit uw mond noch uit de mond van uw kroost, noch uit de mond van het kroost van uw kroost, zegt de Here, van nu aan tot in eeuwigheid.

(Jesaja 59:19-21, NBG).

Dit is het begin van het Koninkrijk van God op aarde.

Als Jezus terug komt, zullen wij, gelovigen, daar ook bij zijn.

Allen, die deel hebben aan de eerste opstanding, zullen regeren met Jezus Christus (Messias) duizend jaar lang.

De twaalf discipelen zullen de twaalf stammen van Israël richten, die dan in het land Israël zullen wonen. Dit zijn de twee naties, die genoemd worden in Ezechiël 37:15-28.

Zij zullen niet langer ongelovigen zijn, want gans Israël zal behouden worden.

Samenvatting

We hebben gezien, dat het volk Israël centraal staat in de gelijkenissen over het Koninkrijk van God.

De gemeente komt niet voor in die gelijkenissen.

Toch is het niet zo dat de gemeente niet meetelt in het plan van God. De gemeente heeft juist een heel belangrijke plaats in dat plan. De gelovigen uit de heidenen zijn geënt op de edele olijfboom op de plaatsen waar Joden zijn weggebroken wegens hun ongelof. Dat betekent niet dat God zijn volk verstoten heeft. Hij heeft de takken, die niet staan door hun geloof in Jezus (Messias) weggebroken, maar

Hij is bij machte die weer te enten als de tijd daar rijp voor is. En dat is als de volheid van de heidenen het Koninkrijk van God binnengaat.

Allen die door hun geloof deel hebben aan die edele olijf en dus aan de wortel (Jezus), zullen samen met Jezus de erfenis in ontvangst mogen nemen. Zij zijn zonen van God en zullen koningen en

priesters worden in het Koninkrijk van God.

Dat deel van Israël dat weggebroken is, zal, als Jezus terugkomt, Hem herkennen en erkennen als de gekruisigde. Zij zullen zich bekeren en zo zal gans Israël behouden worden.

De twaalf discipelen zullen de twaalf stammen, 10 van Israël en 2 van Juda, richten.

En God zal zijn Geest uitstorten op alle Israëlieten.

Allen die door hun geloof deel hebben aan die edele olijf en dus aan de wortel (Jezus), zullen samen met Jezus de erfenis in ontvangst mogen nemen. Zij zijn zonen van God en zullen koningen en priesters worden in het Koninkrijk van God.

Het komende Koninkrijk van Vrede

Nu je een heleboel beter begrijpt, wil je waarschijnlijk wel een paar dingen meer weten over dat Koninkrijk van vrede.

We zullen wat bijbelgedeelten lezen om een indruk te krijgen wat de bijbel ons vertelt over dat Koninkrijk van vrede.

1 Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem.

2 En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen

3 en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

4 En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.

5 Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht des Heren.

(Jesaja 2:1-5, NBG).

We kunnen datzelfde beeld van dit Koninkrijk van vrede, waar oorlog niet bestaat en dat geregeerd wordt door Jezus, ook vinden in Micha.

1 En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen,

2 en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

3 En Hij zal richten tussen vele volkeren en rechtspreken over machtige natiën tot in verre landen. Dan zullen zij hun zwaarden tot

ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren.

4 Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, zonder dat iemand hen opschrikt; want de mond van de Here der heerscharen heeft het gesproken.

5 Want alle volkeren wandelen elk in de naam van zijn god, maar wij zullen wandelen in de naam van de Here, onze God, voor altoos en immer.

(Micha 4:1-5, NBG).

We lezen nog even door in hoofdstuk 5.

1 En gij, Bethlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.

2 Daarom zal Hij hen prijsgeven tot de tijd, dat zij die baren zal, gebaard heeft. Dan zal het overblijfsel zijner broederen terugkeren met de Israëlieten.

3 Dan zal Hij staan en hen weiden in de kracht des Heren, in de majesteit van de naam des Heren, zijns Gods; en zij zullen rustig wonen, want nu zal Hij groot zijn tot aan de einden der aarde, en Hij zal vrede zijn.

(Micha 5:1-3, NBG).

Degene die voortkwam uit Juda en geboren werd in Bethlehem, zal heerser zijn over Israël. We hebben eerder gelezen, dat Hij Jezus is.

(Lucas 1:32-33).

En als Jezus regeert, zal vers 2b van Micha 5 worden vervuld: Dan zal het overblijfsel zijner broederen terugkeren met de Israëlieten.

Herinner je nog, dat er twee koninkrijken waren in Israël? De Tien stammen, ook wel genoemd: Jacob (Israel), of Samaria naar hun hoofdstad, of Efraïm naar hun leiderstam. En Juda of de Joden, zo genoemd naar hun leider Juda.

Het overblijfsel zijner broederen

Wiens broeders?

De broeders van de Jood Jezus. Alle Joden, die niet nu al in het land Israël zijn, zullen terugkeren om zich te voegen bij hun broeders de Israëlieten. Is het niet wonderlijk hoe nauwkeurig de bijbel is?

Hoewel niemand precies weet waar deze Israëlieten zijn, is God machtig te weten waar zij zijn. En Hij zal het laten gebeuren zoals het is voorspeld.

Jeremia spreekt ook over die tijd.

6 De Here zeide tot mij ten tijde van koning Josia:

Hebt gij gezien, wat Afkerigheid, Israël, gedaan heeft? Zij placht heen te gaan op elke hoge berg en onder elke groene boom om daar ontucht te plegen.

7 En Ik zeide, nadat zij dit alles gedaan had: Keer weder tot Mij; maar zij keerde niet weder; en dit zag haar zuster, Trouweloze, Juda.

8 Maar Ik zag, toen Ik Afkerigheid, Israël, ter oorzaak van haar echtbreuk, verstoten en haar de scheidbrief gegeven had, dat haar zuster, Trouweloze, Juda, zich niet liet afschrikken, maar heenging en eveneens ontucht pleegde; 9 en door haar lichtvaardig gepleegde ontucht ontwijdde zij het land; ja, zij bedreef overspel met steen en met hout. 10 En boven dit alles bekeerde haar zuster, Trouweloze, Juda, zich niet tot Mij met haar gehele hart, maar alleen in schijn, luidt het woord des Heren.

11 En de Here zeide tot mij: Afkerigheid, Israël, heeft zich gerechtoerdigd boven Trouweloze, Juda.

12 Ga heen en roep deze woorden uit naar het Noorden en zeg: Keer weder, Afkerigheid, Israël, luidt het woord des Heren, Ik zal u niet donker aanzien, want Ik ben genadig, luidt het woord des Heren, Ik zal niet altoos blijven toornen.

13 Alleen, erken uw ongerechtigheid, dat gij van de Here, uw God, zijt afgefallen en uw gangen gericht hebt naar de vreemden onder elke groene boom, en naar mijn stem niet hebt gehoord, luidt het woord des Heren.

14 Keert weder, afkerige kinderen, luidt het woord des Heren, want Ik ben heer over u; Ik zal u nemen, een uit een stad en twee uit een geslacht, en u brengen te Sion, 15 en Ik zal u herders naar mijn hart geven, die u zullen weiden met kennis en verstand.

16 Als gij u dan vermeerdert en vruchtbaar wordt in het land in die dagen, luidt het woord des Heren, dan zal men niet meer spreken over de ark van het verbond des Heren; zij zal niemand in de zin komen,

men zal aan haar niet meer denken en haar niet zoeken, en zij zal niet weder gemaakt worden.

17 Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon des Heren, en alle volken zullen zich daarheen verzamelen om de naam des Heren te Jeruzalem, en zij zullen niet meer wandelen naar de verstoktheid van hun boos hart.

18 In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan, en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaders ten erfdeel gegeven heb. (Jeremia 3:6-18, NBG).

Nog eens vers 17: Te dien tijde zal men Jeruzalem noemen de troon des Heren.

Wanneer is dat, 'te dien tijde'?

Dat is, zoals we een paar verzen eerder hebben gelezen, als de Heer zal nemen: een uit een stad en twee uit een geslacht, en hen brengen te Sion,

We spreken hier over 'afkerigheid Israël en haar trouweloze zuster Juda'.

Als Jeruzalem genoemd zal worden: de Troon des Heren, zullen Israël en Juda samengebracht worden in het land Israël.

18 In die dagen zal het huis van Juda naar het huis van Israël gaan, en zij zullen tezamen uit het Noorderland komen naar het land dat Ik aan uw vaders ten erfdeel gegeven heb.

De profeet Ezechiël was daar ook helder over. Het staat in Ezechiël 37:15-28. We hebben dit al eens gelezen, maar het is goed je dit te herinneren.

Wat we nu gezien hebben is dit:

- Jeruzalem zal de troon van de Here zijn.
- Jezus, die de Messias is, zal Koning zijn in Jeruzalem.
- In die dagen zullen alle Israëlieten samen opnieuw een natie vormen.
- De Israëlieten zullen leven in het land dat God gaf aan Jacob.
- Het Koninkrijk van God zal een Koninkrijk zijn van vrede. Er zullen geen oorlogen meer zijn.

Om dit gedeelte af te sluiten lezen we nog een paar verzen van Jesaja.

Als Jeruzalem genoemd zal worden: de Troon des Heren, zullen Israël en Juda samengebracht worden in het land Israël.

1 En er zal een rijsje voortkomen uit de tronk van Isai en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht dragen.

2 En op hem zal de Geest des Heren rusten, de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren; 3 ja, zijn lust zal zijn in de vreze des Heren. Hij zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch rechtspreken naar hetgeen zijn oren horen;

4 want hij zal de geringen in gerechtigheid richten en over de ootmoedigen des lands in billijkheid rechtspreken, maar hij zal de aarde slaan met de roede zijns monds en met de adem zijner lippen de goddeloze doden.

5 Gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn en trouw de gordel zijner heupen.

6 Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden;

7 de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund;

8 dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken.

9 Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken.

10 En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isai zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

(Jesaja 11:1-10, NBG).

De scheut die voortkomt uit de tronk van Isai is Jezus.

Isai is de vader van David. Jezus is niet alleen de nakomeling van David, Hij is ook de wortel van David. (Openbaring 22:16)

De Geest des Heren rust op Hem. Hij zal de Koning zijn, die zit op de troon in Jeruzalem.

De troon van David.

Alles zal aangepast worden, zelfs hoe dieren zich gedragen.

Aan het eind van Jesaja kunnen we meer lezen over het Koninkrijk van Vrede, over de Messias.

18 Maar gij zult u verblijden en juichen voor eeuwig over hetgeen Ik schep, want zie, Ik schep Jeruzalem tot jubel en zijn volk tot blijdschap.

19 En Ik zal juichen over Jeruzalem en Mij verblijden over mijn volk. En daarin zal niet meer gehoord worden het geluid van geweën of van geschreeuw.

20 Daar zal niet langer een zuigeling zijn, die slechts weinige dagen leeft, noch een grijsaard, die zijn dagen niet voleindigt, want de jongeling zal als honderdjarige sterven, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden.

21 Zij zullen huizen bouwen en die bewonen, wijngaarden planten en de vrucht daarvan eten;

22 zij zullen niet bouwen, opdat een ander er wone; zij zullen niet planten, opdat een ander het ete, want als de levensduur der bomen zal de leeftijd van mijn volk zijn en van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten.

23 Zij zullen niet tevergeefs zwoegen en geen kinderen voortbrengen tot een vroegtijdige dood, want zij zullen een door de Here gezegend geslacht

zijn, en hun nakomelingen met hen.

24 En het zal geschieden, dat Ik antwoorden zal, voordat zij roepen; terwijl zij nog spreken, zal Ik verhoren.

25 De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijs hebben; zij zullen geen kwaad doen noch

Daar zal niet langer een zuigeling zijn, die slechts weinige dagen leeft, noch een grijsaard, die zijn dagen niet voleindigt, want de jongeling zal als honderdjarige sterven, zelfs de zondaar zal eerst als honderdjarige door de vloek getroffen worden.

verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de Here.

(Jesaja 65:18-25, NBG).

Mensen zullen oud worden, zo oud als de bomen. De mensen moeten wel werken, maar God zegt: van het werk hunner handen zullen mijn uitverkorenen genieten.

Ook zal er geen kindersterfte meer zijn.

En de gelovigen?

En wat is er te zeggen over de gelovigen in het Koninkrijk van Vrede?

Alle gelovigen, van alle tijden, die gestorven zijn in Christus, zullen, samen met de gelovigen die nog leven ten tijde van Jezus' terugkomst, veranderd worden.

Dat zal gebeuren als de laatste trompet klinkt. (Dat is de zevende trompet).

50 Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beerft de onvergankelijkheid niet.

51 Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden.

(1 Korinthiërs 15:50-52, NBG).

En zo, veranderd, zullen wij altijd bij de Here zijn.

Er zijn een paar bijbelverzen, die we al eerder gelezen hebben, die erg goed aansluiten bij de verzen die we net gelezen hebben.

15 Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, 16 want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen.

(1 Thessalonica 4:15-17, NBG).

De laatste bazuin is de bazuin uit Openbaring 11.

11 En na die drie en een halve dag voer een levensgeest uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan en grote vrees viel op allen, die hen aanschouwden.

12 En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen.

13 En te dien ure kwam er een grote aardbeving en een tiende deel der stad stortte in, en zevenduizend

personen werden door de aardbeving gedood, en de overigen werden zeer bevreesd en gaven de God des hemels eer.

14 Het tweede wee is voorbijgegaan: zie, het derde wee komt spoedig.

15 En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden.

16 En de vierentwintig oudsten, die voor God op hun tronen gezeten waren, wierpen zich op hun aangezicht en aanbaden God, 17 zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij uw grote macht hebt opgenomen en het koningschap hebt aanvaard; 18 en de volkeren waren toornig geworden, maar uw toorn is gekomen en de tijd voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan de heiligen en aan hen, die uw naam vrezen, aan de kleinen en de groten en om te verderven wie de aarde verderven.

19 En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel, en er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen en aardbeving en zware hagel. (Openbaring 11:11-19, NBG).

Als deze bazuin klinkt, zal Jezus terugkomen en heeft Hij het Koningschap aanvaard.

Zoals we gelezen hebben, zal deze tijd van vrede 1000 jaar duren (Openbaring 20). Ik zie geen reden om dat niet letterlijk te zien. De duivel gaat nu nog steeds rond en is niet gebonden. We moeten hem nog steeds weerstaan.

Dat is nog niet alles. Jezus is de eerste van vele broederen. (Romeinen 8:29)

14 Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. 16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. 17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is

dat om ook te delen in zijn verheerlijking.
(Romeinen 8:14-17, NBG).

Wij zijn zonen van God en niet meer slaven.
Dus, zijn we mede-erfgenamen van Jezus. Als Hij regeert, zullen wij ook regeren.

11 Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven;

12 indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen; indien wij Hem zullen verloochenen, zal ook Hij ons verloochenen;
(2 Timotheus 2:11-12, NBG).

Het is niet zo eenvoudig als het lijkt. Het woord 'indien' is een paar maal gebruikt. 'Indien' we met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven.

Om met Hem te leven, moeten wij ons oude leven begraven. We moeten dat achter laten in het (water)graf. En dan moeten we een leven leiden, dat gefocust is op Hem. Een leven door de Geest. Dat is een leven gericht op God. En als we daarin volharden zullen we ook samen met Jezus Christus regeren als koningen.

Onze God is een wonderbaar God. Hij houdt van ons. En voordat Adam en Eva geschapen werden, werkte Hij zijn plan uit over het Koninkrijk. En door zijn liefde, door Jezus Christus, maakte Hij het mogelijk, dat wij deel kunnen hebben aan dat geweldige plan.

Dat is geweldig.

Wat een machtig en geweldige God hebben wij.

Samenvatting

De bijbel geeft ons een geweldig beeld van die tijd van vrede. Er zal duizend jaar lang geen oorlog meer zijn. De mensen zullen zo oud worden als de bomen.

Jezus zal de leraar zijn ter gerechtigheid.

God zal alle Israëlieten en alle Joden terugbrengen naar hun land en Hij zal Koning over hen zijn. Zij zullen de kinderen van het Koninkrijk zijn.

En wij, christenen, zullen veranderd worden als de bazuin klinkt en wij zullen onze Heer ontmoeten in de lucht. Wij zullen bij Hem zijn als Hij Jeruzalem ingaat om te regeren en wij zullen met Hem meeregeren.

Het evangelie van het Koninkrijk van God.

Het is gebleken, dat wij niet worden genoemd in de gelijkenissen. Ze zijn verteld aan de Joden. Betekent dit, dat dit evangelie alleen voor de Joden is?

Jezus vertelt ons, dat het evangelie van het Koninkrijk gepredikt zal worden tot dat Jezus terug komt.

14 En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn. (Mattheüs 24:14, NBG).

Het is een getuigenis voor alle volken. Handelingen laat ons zien, dat de apostelen het evangelie van het Koninkrijk van God ook verkondigden.

We lezen daar een paar verzen over:

12 Toen zij echter geloof schonken aan Filippus, die het evangelie van het Koninkrijk Gods en van de naam van Jezus Christus predikte, lieten zij zich dopen, zowel mannen als vrouwen. (Handelingen 8:12, NBG).

22 om de zielen der discipelen te versterken en hen te vermanen om te blijven bij het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen het Koninkrijk Gods moeten binnengaan. (Handelingen 14:22, NBG).

8 En Paulus ging naar de synagoge en trad drie maanden lang vrijmoedig op, om hen door besprekingen te overtuigen aangaande het Koninkrijk Gods. (Handelingen 19:8, NBG).

24 Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.

25 En nu, zie, ik weet, dat gij allen, onder wie ik rondgereisd heb met de prediking van het Koninkrijk, mijn aangezicht niet meer zien zult. (Handelingen 20:24-25, NBG).

23 En nadat zij een dag met hem hadden afgesproken, kwamen verscheidenen tot hem in zijn verblijf, wie hij met nadruk het Koninkrijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, uit de wet van Mozes en de profeten, van

de vroege morgen tot de avond toe. (Handelingen 28:23, NBG).

30 En hij bleef de volle termijn van twee jaar in zijn eigen gehuurde woning, en ontving allen, die tot hem kwamen, 31 predikende het Koninkrijk Gods, en onderricht gevende aangaande de Here Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, zonder enige belemmering. (Handelingen 28: 30-31, NBG).

We zien dat de apostelen en met name Paulus het evangelie van het Koninkrijk van God met grote ijver predikten. Als we er ook de context bij nemen zien we dat dit niet alleen aan de Joden was, maar ook aan de 'heidenen'.

Als je het eerste en het laatste vers van deze reeks teksten nog een leest, zie je, dat Filippus en Paulus het goede nieuws van het Koninkrijk van God én van de naam van Jezus Christus predikten. Als je goed leest, zie je dat er eigenlijk sprake is van twee evangeliën: Het ene is het evangelie van het Koninkrijk van God en het ander is het evangelie van de naam van Jezus Christus.

Is daar dan verschil tussen?

Ik zal dit proberen duidelijk te maken.

Jezus is, zoals Hij zelf zegt in Lucas 4, naar de aarde gekomen om het evangelie van het koninkrijk van God te verkondigen.

Hij probeert de mensen duidelijk te maken dat God, de Vader, een geweldig plan had om Zijn Koninkrijk te vestigen op aarde.

Dat plan was er al voordat Adam en Eva zondigden. Maar doordat de mensen zich van God afkeerden, kon God zijn plan niet meer tot uitvoer brengen zoals Hij het gedacht had. De mensen waren bedoeld om deel te krijgen aan dat Koninkrijk van God, maar door hun zonden moest God zich van hen afkeren.

De weg naar het Koninkrijk was gesloten.

Gelukkig heeft God de mensen zo lief, dat Hij er alles voor over had om hen toch weer in zijn plannen te laten delen.

Hij had zijn eigen Zoon er voor over. Jezus heeft de straf op het overtreden van Gods gebod op zich genomen en werd zo de Weg tot God en tot het Koninkrijk van God.

Het zal je inmiddels duidelijk zijn, dat er twee 'blijde boodschappen' ofwel evangeliën zijn: het evangelie van het Koninkrijk van God en het evangelie van de Naam van Jezus, Die de Weg is. Het zal ook duidelijk zijn, dat het alleen aannemen van het evangelie van het Koninkrijk van God niet genoeg is. We kunnen met dat evangelie niets beginnen als er geen manier is om dat Koninkrijk binnen te gaan.

God had, en heeft nog steeds, een plan voor deze wereld en voor de mensen van deze wereld. Dat plan heeft alles te maken met het Koninkrijk dat Hij wil vestigen.

God had, en heeft nog steeds, een plan voor deze wereld en voor de mensen van deze wereld. Dat plan heeft alles te maken met het Koninkrijk dat Hij wil vestigen.

God geeft mensen de mogelijkheid zonen van Hem te worden. Hij wil hen de mogelijkheid geven erfgenamen te worden. Erfgenamen van het Koninkrijk.

Maar de mensen zondigden en de straf daarop was de dood.

God is een rechtvaardig God, en Hij houdt van ons. Daarom gaf Hij zichzelf aan het kruis. Hij stierf in onze plaats. Hij heropende daardoor de weg naar het Koninkrijk. Hij werd Zelf de Weg!

Het hele verhaal in het kort.

Denkend aan God, moeten we onszelf afvragen: Waarom was het nodig dat de grote Koning van het universum mens moest worden?

Voordat de mens werd geschapen gebeurde er iets met verstrekkende gevolgen.

God schiep engelen. Een kreeg de naam Lucifer, Lichtdrager. Zonen van God werden zij genoemd (Job 2:1 en 38:7).

Deze Lucifer was een zeer hoog geplaatste engel. Hij was het beeld van perfectie, vol van wijsheid en van ongelooflijke schoonheid. Hij verbleef op de heilige berg van God. God heeft hem aangesteld als heerser over deze aarde.

Onberispelijk was hij totdat....

Totdat er ongerechtigheid in hem gevonden werd.

Hij zei: *Ik zal mij aan de Allerhoogste gelijkstellen.* (Ezechiël 28:11-19 en Jesaja 14:12-15).

Deze Lucifer werd Gods tegenstander, diabolos, de duivel.

Zijn koningschap werd van hem afgenomen.

De aarde werd woest en ledig. (Genesis 1:2).

God maakte een nieuw begin. Het Woord herschiep de aarde.

Adam en Eva werden

geschapen. De grote Koning stelde Adam aan als heerser over deze aarde. (Genesis 1:28).

Adam was koning over de aarde, maar moest God gehoorzamen.

God wilde dat Adam heerste, maar ook gehoorzaamde, daarom gaf Hij Adam het gebod niet van de boom van goed en kwaad te eten.

God gaf Adam de mogelijkheid om ongehoorzaam te zijn. Door het nemen van de juiste beslissingen zou Adams karakter gevormd worden. Een koning, die de juiste beslissingen kan nemen.

Dan komt Gods tegenstander op de proppen.

Niet met eerlijke argumenten, maar met sluwe leugens.

Adam had niet genoeg karakter.

Op dat moment zag het er naar uit, dat Gods plan getorpedeerd was, omdat de straf op zonde de dood was. Eeuwige dood. Gescheiden van God voor eeuwig. Geen zoonschap, geen erfenis.

Adam was door God aangesteld als heerser over de aarde, maar hij gehoorzaamde Gods tegenstander en was ongehoorzaam aan God. Zo werd Adam een slaaf van satan (2 Petrus 2:19). En satan werd op deze sluwe manier opnieuw de heerser over de aarde. Adam gaf hem die macht door hem, de duivel, te gehoorzamen.

God dacht toen niet, dat is nou ook jammer, nu moet ik weer helemaal opnieuw beginnen. Hij had al een ander plan. We kunnen in de bijbel

lezen, dat Hij dit plan al had voordat wij geschapen werden.

God zei tegen de slang (satan), dat hij vervloekt was en: *En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.*

(Genesis 3:15, NBG).

God kon het niet door de vingers zien wat Adam en Eva hadden gedaan, maar ook zijn voormalige engel niet. Beiden werden veroordeeld en de macht over de aarde moest weer terugkeren bij God.

Omdat God een rechtvaardig God is en bovendien de mensen lief had, moest Hij komen, als Koning en Rechter van het

heelal, met een Koninklijke en rechtvaardige oplossing om zo dit probleem op te lossen.

De doodstraf die moest volgen op de zonde van Adam en Eva en op allen die daarna leefden, werd voltrokken aan het kruis van Golgotha, waar God zichzelf gaf in onze plaats, door zijn zoon Jezus.

Op datzelfde moment onttoonde Jezus, die nageslacht was van Eva, de duivel. En als Jezus terugkomt zal Hij het nageslacht van de duivel vermorzelen, de zoon des verderfs.

Maar voordat dit zal gebeuren, gebeurde er nog veel meer.

God riep Abram te gaan van Haran naar een ander land: Kanaän.

God gaf Adam de mogelijkheid om ongehoorzaam te zijn. Door het nemen van de juiste beslissingen zou Adams karakter gevormd worden. Een koning, die de juiste beslissingen kan nemen.

1 De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal;

2 Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn.

3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u verloekt zal Ik verloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

...7 Toen verscheen de Here aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. En hij bouwde daar een altaar voor de Here, die hem verschenen was.

(Genesis 12:1-3, 7 NBG).

God beloofde Abram hem tot een groot volk te maken.

En in Genesis 22:18 belooft God Abraham opnieuw, dat alle volken zullen gezegend worden door Abraham, maar deze keer voegt God er aan toe: door je nageslacht, je zaad.

Het Nieuwe testament legt uit in Galaten 3.26, dat dit zaad Jezus is.

Dus Abram werd Abraham en de vader van Isaak. Isaak werd de vader van Jacob.

Jacob werd de vader van twaalf zonen en een dochter.

Op een zekere nacht worstelt Jacob met God.

22 Toen stond hij in die nacht op, nam zijn beide vrouwen, zijn beide slavinnen en zijn elf zonen, en trok de doorwaadbare plaats van de Jabbok over; 23 hij nam hen en deed hen de beek overtrekken, en hij bracht alles wat hij had naar de overzijde.

24 Zo bleef Jakob alleen achter. En een man worstelde met hem, totdat de dag aanbrak.

25 Toen deze zag, dat hij hem niet overmocht, sloeg hij hem op zijn heupgewricht, zodat Jakobs heupgewricht ontwricht werd, terwijl hij met hem worstelde.

26 Toen zeide hij: Laat mij gaan, want de dageraad is gekomen. Maar hij zeide: Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent.

27 Daarop zeide hij tot hem: Hoe is uw naam? En hij zeide: Jakob.

28 Toen zeide hij: Uw naam zal niet meer Jakob luiden, maar Israël, want gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht.

29 Daarop vroeg Jakob: Zeg mij toch uw naam.

Maar hij antwoordde: Waarom vraagt gij toch naar mijn naam? En hij zegende hem daar.

30 En Jakob noemde de plaats Pniël, want zeide hij ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn leven is behouden gebleven.

(Genesis 32:22-30, NBG).

...veel van die profetieën zijn nog niet vervuld. En omdat ze nog niet vervuld zijn, zijn ze ook erg interessant voor ons, dat wil zeggen, als we geïnteresseerd zijn in Gods plan met deze wereld en met de mensen.

Toen kreeg Jacob zijn nieuwe naam Israël.

De twaalf zonen van Jacob werden de stamvaders van de twaalf stammen van Israël.

Later verhuisden ze naar Egypte. Eerst ging alles goed, maar na verloop van tijd werden ze verdrukt.

Mozes leidde het volk uit Egypte en door de woestijn.

Dit is echt gebeurd, maar wat er met hen gebeurde had ook een geestelijke betekenis voor ons.

1 Want ik stel er prijs op, broeders, dat gij weet, dat onze vaderen allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen,

2 allen zich in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee,

3 allen hetzelfde geestelijke voedsel aten,

4 en allen dezelfde geestelijke drank dronken, want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus.

5 En toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad, want zij werden neergeveld in de woestijn.

6 Deze gebeurtenissen zijn ons ten voorbeeld geschied, opdat wij geen lust tot het kwade zouden hebben, zoals zij die hadden.

7 Wordt ook geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zette zich neder om te eten en te drinken, en zij stonden op om te dansen.

8 En laten wij geen hoererij plegen, zoals sommigen van hen deden, en er vielen op een dag drieëntwintigduizend.

9 En laten wij de Here niet verzoeken, zoals sommigen van hen deden, en zij kwamen om door de slangen.

10 En mort niet, zoals sommigen van hen deden, en zij kwamen om door de verderfengel.

11 Dit is hun overkomen tot een voorbeeld voor ons en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. (1 Korinthiërs 10:1-11, NBG).

Deze dingen gebeurden dus als een voorbeeld voor ons.

Het Oude testament is niet alleen geschiedenis. We kunnen er een heleboel van leren.

Bovendien staan er zoveel profetieën in, korte termijn- en lange termijn profetieën. En veel van die profetieën zijn nog niet vervuld. En omdat ze nog niet vervuld zijn, zijn ze ook erg interessant voor ons, dat wil zeggen, als we geïnteresseerd zijn in Gods plan met deze wereld en met de mensen.

Jozua was de hulp van Mozes. Jozua is een Hebreeuwse naam, Joshua. Hij betekent: Jahwe is redding. Joshua is in het Grieks: Jezus. Jozua was degene die de Israëlieten in het beloofde land bracht. Jozua is een type van Jezus.

1 Het geschiedde na de dood van Mozes, de knecht des Heren, dat de Here tot Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, zeide:

2 Mijn knecht Mozes is gestorven; welnu, maak u gereed, trek over de Jordaan hier, gij en dit gehele volk, naar het land, dat Ik hun, de Israëlieten, geven zal.

3 Elke plaats die uw voetzool betreden zal, geef Ik u lieden, zoals Ik tot Mozes gesproken heb.

4 Van de woestijn en de Libanon ginds tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, het gehele land der Hethieten, en tot aan de Grote Zee in het westen zal uw gebied zijn.

5 Niemand zal voor u standhouden al de dagen van uw leven; zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en u niet verlaten.

6 Wees sterk en moedig, want gij zult dit volk het land doen beërven, dat Ik hun vaderen gezworen heb hun te zullen geven.

(Jozua 1:1-6, NBG).

Na enige tijd verlangde het volk van Israël een koning, zo een als alle andere volken die hadden. Samuël was daar niet erg blij mee en hij bad tot God.

6 Toen zij zeiden: Geef ons een koning om ons te richten, mishaaide dat aan Samuël, en hij bad tot de Here.

7 De Here zeide tot Samuël: Luister naar het volk, in alles wat zij tot u zeggen, want niet u hebben zij verworpen, maar Mij hebben zij verworpen, dat Ik geen koning over hen zou zijn.

8 Juist zoals zij gedaan hebben van de dag af, toen Ik hen uit Egypte leidde, tot op de huidige dag, dat zij Mij hebben verlaten en andere goden gediend, zo doen zij nu ook tegen u.

(1 Samuël 8:6-8, NBG).

17 Is het nu niet de tijd van de tarweoogst? Ik zal tot de Here roepen, dat Hij donderslagen en regen geve. Weet dan en ziet, dat het kwaad groot is, dat gij in de ogen des Heren gedaan hebt door voor u een koning te vragen.

18 Toen riep Samuël tot de Here, en de Here gaf op die dag donderslagen en regen, zodat het gehele volk zeer bevreesd werd voor de Here en voor Samuël,

19 en het gehele volk zeide tot Samuël: Bid voor uw knechten tot de Here, uw God, opdat wij niet sterven, want aan al onze zonden hebben wij nog kwaad toegevoegd door voor ons een koning te vragen.

20 En Samuël zeide tot het volk: Vreest niet; wel hebt gij al dit kwaad bedreven, maar wijkt niet langer van de Here af, dient de Here met uw ganse hart.

21 Gij zult niet afwijken achter de ijdelheden, die baten noch redden kunnen; slechts ijdelheid zijn zij.

22 Want de Here zal zijn volk niet verstoten, om der wille van zijn grote naam. De Here heeft immers verkozen u tot zijn volk te maken.

23 Wat mij betreft, het zij verre van mij, dat ik tegen de Here zou zondigen door op te houden voor u te bidden; ik zal u de goede en rechte weg leren.

(1 Samuël 12:17-23, NBG).

22 Want de Here zal zijn volk niet verstoten, om der wille van zijn grote naam. De Here heeft immers verkozen u tot zijn volk te maken.

De Here was Koning over Israël, zij waren zijn volk. Zij verwierpen Hem en wilden een koning zoals alle andere volken hadden.

Hun eerste koning was Saul.

David was de tweede koning en een man waar God van hield. Zijn zoon Salomo was de volgende koning. God sprak tot hem:

4 Wat u aangaat, indien gij voor mijn aangezicht wandelt zoals uw vader David in volkomenheid van hart en in oprechtheid gewandeld heeft, en doet naar alles wat Ik u geboden heb, als gij mijn inzettingen en verordeningen in acht neemt, 5 dan zal Ik uw koningstroon over Israël voor altijd bevestigen, zoals Ik tot uw vader David gesproken heb: nimmer zal u een man ontbreken op de troon van Israël.
(1 Koningen 9:4-5, NBG).

We hebben net gelezen dat God David had beloofd dat het David nimmer aan een man op de troon van David zou ontbreken. Hoe tragisch is het, dat koning Salomo, aan wie God twee maal is verschenen, zondigde -en wel zo erg- dat God zijn koninkrijk van hem moest afscheuren. We hebben dit onderwerp kort bestudeerd.

Van die tijd af, waren er twee koninkrijken: Israël en Juda. Later werd Israël in ballingschap gevoerd en is nooit meer teruggekeerd naar het land dat God hun gegeven had. We hebben gezien dat God hen zal terugbrengen als Jezus terug komt. Zij zijn niet kwijt. Ze zullen berouwen, zich bekeren en God zal hen vergeven. De Joden, tijdens Jezus' dagen hier op aarde, waren de eerste groep van genodigden bij het koninklijke bruiloftsmaal. Zij wezen zijn uitnodiging af. Zij hebben Hem zelfs gedood. Het Koninkrijk van God is van hen weggenomen. Niet van hen allemaal, op het ogenblik is er een overblijfsel dat door genade uitverkoren is.

Nadat Jezus stierf en opstond, heeft God vrijwel al Zijn handelen met Israël stopgezet. Dit is een tijd van ongeveer 2000 jaar. Dit is de tijd waarin wij leven. Dit is de tijd waarin alle mensen, ook wel genoemd 'heidenen', gelovigen kunnen worden. Als het getal van de heidenen, die gelovigen werden vol is, en ingaat in het Koninkrijk der hemelen, zal God de profetieën die gaan over Israël en Juda vervullen.

Nadat de heilige stad Jeruzalem onder vuur komt te liggen, zullen alle Israëlieten naar het land Israël komen. Zij zijn de tweede groep die wordt uitgenodigd om naar de bruiloftsmaal te komen. Zij zullen daar binnengaan.

Alle gelijkenissen, die spreken over het Koninkrijk van God, spreken over die tijd. Die tijd, die ook wel het Millennium wordt genoemd, zal een tijd zijn van 1000 jaar vrede. Jezus Christus zal dan vanaf de troon van zijn vader David regeren. En allen, die opgewekt zijn bij de eerste opstanding en alle gelovigen die veranderd zijn op datzelfde moment, zullen koningen zijn in dat Koninkrijk.

Van die tijd af, waren er twee koninkrijken: Israël en Juda. Later werd Israël in ballingschap gevoerd en is nooit meer teruggekeerd naar het land, dat God hun gegeven had.

Maar voordat het zover is, zien we Jezus komen op een wolk. Voordat Jezus was geboren, zei de engel Gabriël tegen Maria: 32 *Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, 33 en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.*
(Lucas 1:32-33, NBG).

Jezus ging uit en vertelde iedereen het evangelie van het Koninkrijk van God. Hij gebruikte gelijkenissen om de dingen die met het Koninkrijk te maken hadden, uit te leggen. Toen, was het theoretisch mogelijk, voor de Joden, om Jezus als Messias te accepteren. Maar, zij deden dat niet, daarom verwierp God hen en kwam het heil tot de heidenen om daardoor Israël jaloers te maken.
(Romeinen 11:11)

Redding van de eeuwige dood.

14 *En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden,*

15 *opdat een ieder, die gelooft, in Hem eeuwig leven hebbe.* 16 *Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.*

17 Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.

18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God. (Johannes 3:14-18, NBG).

Dit evangelie, van de naam van Jezus, moet gepredikt worden over de hele wereld. Maar als we het volledige verhaal willen vertellen van Gods prachtige plan, moeten we het evangelie van het Koninkrijk van God ook vertellen. Dan zullen de mensen begrijpen waarom Jezus naar deze wereld moest komen en daar moest sterven. Hij deed dat om het mogelijk te maken, dat Gods plan door kon gaan. God wil dat zijn zonen erfgenamen zullen zijn in zijn Koninkrijk. De enige manier om erfgenamen te worden is door Jezus Christus.

Dus, verlossing kwam tot ons, die de heidenen zijn. Wij zijn geënt op de edele olijf, die Israël is. (Romeinen 11:17-20). God wist dat van te voren, daarom schreef Paulus aan de Epheziërs: *5 In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil,* (Epheziërs 1:5, NBG).

Dat was een geheimenis tot Jezus stierf en opstond uit het graf. *6 dit geheimenis, dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie,* (Epheziërs 3:6, NBG).

Wij, die gelovigen werden, zijn zonen van God. God gaf ons Zijn Geest, *13 In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, 14 die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid.* (Epheziërs 1:13-14, NBG).

14 Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods.

15 Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader.

16 Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

17 Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking. (Romeinen 8:14-17, NBG).

Het Koninkrijk van God zal gevestigd worden op de aarde. Om het mogelijk te maken dit Koninkrijk te vestigen moest de heerser van deze wereld: satan, overwonnen worden.

Het Koninkrijk van God zal gevestigd worden op de aarde. Om het mogelijk te maken dit Koninkrijk te vestigen moest de heerser van deze wereld: satan, overwonnen worden. Satan probeerde Jezus te verleiden om die macht op

een makkelijke manier te verkrijgen: *5 En hij voerde Hem op een hoogte en toonde Hem al de koninkrijken der wereld in een ogenblik tijds.*

6 En de duivel zeide tot Hem: U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven, en ik geef haar wie ik wil.

7 Indien Gij mij dan aanbidt, zal zij geheel van U zijn.

(Lucas 4:5-7, NBG).

Denk er aan, dat Adam zijn macht om te heersen had gegeven aan de duivel. Nu probeerde de duivel dat te verkrijgen wat hij altijd al wilde hebben: Meer te zijn dan God. Aanbidding te krijgen.

Jezus antwoordde alleen maar: *8 ... Er staat geschreven: Gij zult de Here uw God, aanbidden en Hem alleen dienen.*

(Lucas 4:8, NBG).

God had een beter plan. *8 En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.*

(1 Korinthiërs 2:8, NBG).

Toen Jezus stierf was het D-day (Decision-day), maar de vijand was er nog steeds. Jezus onttroonde de duivel, maar hij was nog niet gevangen genomen.

14 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, 15 en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren. (Hebreeën 2:14-15, NBG).

De duivel is onttroont, maar gaat nog steeds rond als een briesende leeuw.

Zowel in het oude- als in het nieuwe testament is het duidelijk, dat de machten der duisternis en de hemelse legers oorlog voeren. Als je meer wil weten lees dan Daniël 10.

Wij, christenen zijn daar ook bij betrokken. Wij zijn zonen van God en hebben zijn Geest, dus de duivel en zijn demonen zijn ook tegen ons. Daarom hebben wij de volle wapenrusting van God nodig.

Paulus zegt: *10 Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht.*

11 Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; 12 want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. (Epeheziërs 6:10-12, NBG).

Wij kunnen standhouden tegen de duivel door de kracht van de Heilige Geest en het zwaard dat Jezus ook gebruikte tegen de duivel: het Woord van God, de bijbel.

Wij geloven, dat Jezus spoedig terugkomt. *1 Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, 2 dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door*

een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren reeds aanbrak.

3 Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, 4 de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

(2 Thessalonica 2:1-4, NBG).

Voordat Jezus terugkomt, zal de zoon van de duivel -de wetteloze- zichzelf openbaren. Hij zal zich in Gods tempel zetten en verkondigen dat hij God is.

Zo vader zo zoon.

Jezus zal hem doden door de adem van zijn mond en hij zal machteloos gemaakt worden door Jezus' verschijning, als Hij komt.

Alle gestorven gelovigen in Jezus Christus zullen opgewekt worden en de gelovigen, die dan nog leven, zullen veranderd worden en wij zullen allemaal de Heer tegemoet gaan in de lucht.

Wat een geweldige tijd zal dat zijn.

Dan zal Jezus zitten op de troon en regeren over de aarde voor duizend jaar, samen met alle heiligen. De duivel zal gebonden zijn voor duizend jaar. Na die duizend jaar

zal hij voor korte tijd worden losgelaten, dan zal hij de naties verleiden. Opnieuw zullen de volken komen naar Jeruzalem om te vechten. Zij zullen de stad, die God lief heeft, omsingelen. Zij zullen niet slagen in hun opzet. De duivel zal gegooid worden in de brandende oven met sulpher. (Openbaring 20:7-10). Daarna zal de grote witte troon zichtbaar worden. Boeken zullen worden geopend en iedereen die geen deel had aan de eerste opstanding zal bij de tweede opstanding, aan het eind van die 1000 jaar, worden opgewekt. Zij zullen geoordeeld worden naar wat er geschreven is in de boeken, naar hun daden. Diegenen die geleefd hebben volgens Gods wil zullen het eeuwige leven ingaan. Om te begrijpen welke daden bedoeld worden moet je Mattheus 25:31-46 lezen.

Alle gestorven gelovigen in Jezus Christus zullen opgewekt worden en de gelovigen, die dan nog leven, zullen veranderd worden en wij zullen allemaal de Heer tegemoet gaan in de lucht.

Uiteindelijk zal Jezus ... het koningschap aan God de Vader overdragen, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.

25 Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft.

26 De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood, 27 want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. 28 Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen.

(1 Korinthiërs 15:24-28, NBG).

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen worden geschapen.

De heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, zal neerkomen van de hemel en God zal voor altijd bij de mensen wonen.